

UNIVERSITAT
POLITÈCNICA
DE VALÈNCIA

CAMPUS D'ALCOI

Anàlisi del empreniment a les titulacions del Campus d'Alcoi de la UPV

MEMÒRIA PRESENTADA PER:
[Cristian Llopis Pascual]

GRAU D'ADMINISTRACIÓ Y DIRECCIÓ DE EMPRESES

Convocatòria de defensa: Juliol de 2018

ÍNDEX

1	INTRODUCCIÓ	3
2	SITUACIÓ ACTUAL DE L'EMPENIMENT	6
	2.1 QUÈ ES EMPRENDRE	10
	2.2 COM ES MESURA L'EMPENIMENT	11
	2.3 L'EMPENIMENT A EUROPA I ESPANYA.....	14
3	ACTITUD EMPRENEDORA	20
4	EMPENIMENT A LA UPV: INSTITUT IDEAS	24
	4.1 UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA, CAMPUS D'ALCOI	26
5	DISSENY DE L' INVESTIGACIÓ	30
6	ANÀLISIS DELS RESULTATS	31
7	CONCLUSIONS	47
8	BIBLIOGRAFIA	49

Anàlisi del empreniment a les titulacions del Campus de Alcoi de la UPV

Resumen

Aquest treball té com objectiu el estudi de la actitud emprenedora dels universitaris de l'escola politècnica de Valencia del campus d'Alcoi, per el qual es realitzarà una enquesta que anirà dirigida als estudiants de tot tipus de titulacions, de la Universitat politècnica de Valencia (Campus d'Alcoi) en el període acadèmic de 2018.

A mes a mes de veure l'actitud emprenedora i la intenció que tenen els estudiants de ser emprenedors, també s'estudiarà quina percepció hi ha sobre el empreniment, quina capacitat tenen per a la creació de les empreses, com els enquestats veuen la figura del emprenedor i quines ventatges pensen que pot tindre un emprenedor a Espanya, així com els contactes que han tingut amb el mon empresarial, sent així alguns dels factors que influeixen en l'esperit emprenedor.

1 Introducció

Per empreniment entenem la capacitat de les persones per a traduir idees en actes. Implica ser creatiu, prendre la iniciativa, innovar, assumir riscos i gestionar els projectes personals i professionals per a aconseguir objectius concrets. Fa una dècada, l'estudi d'aquest procés ja mostrava un dels creixements més ràpids dins de les ciències socials (Katz, 2003), i des de llavors les institucions europees han gestat diversos documents relatius a l'empreniment endinsant-se en la investigació sobre el desenvolupament d'aquest fenomen en els Estats Membres de la Unió Europea.

El empreniment sorgeix a través de la figura del empresari, que és el que crea el fenomen "necessitat" de crear empreses. Normalment en els estudis tant empresarials com econòmics es presta una major atenció a la empresa creada que al que ha fet la pròpia empresa en si mateixa, però no en tots els casos és així ja que empreses amb gran importància al nostre món com la multinacional dels Estats Units, Apple, empresa dedicada a dissenyar i produir equips electrònics, softwares i serveis en línia, quan nomen el nom d'aquesta gran empresa també apareix el del seu creador Steve Jobs, encara que hi ha dos fundadors més que no són tant coneguts com són Ronald Wayne i Steve Wozniak, seguint amb empreses on no només se sap el nom de la empresa si no també el del seu creador estaria altra multinacional dels Estats Units, Microsoft, que és una companyia tecnològica, en la qual relacionem aquesta empresa a Bill Gates, encara que hi ha altre fundador menys conegut com és Paul Allen, aquestes dos empreses són un exemple clar del que és el empreniment ja que han format grans multinacionals començant des de la seua decisió i la seua valentia i que no sols es reconegui el nom de la empresa arreu del món si no també el seu propi nom com a fundadors d'aquestes.

En les últimes dècades s'ha fet evident la importància que té el fenomen emprenedor en l'economia i la societat actuals, tant per al desenvolupament econòmic i social que suposa per a les regions (Wennerkers i Thurik, 1999) com per a la seua contribució per atenuar els problemes

de desocupació, (White i Reynolds, 1996) i de millorar la competitivitat de les regions (Porter, 1991).

Han sigut diversos els estudis realitzats sobre l'esperit emprenedor des dels anys setanta (Rokeach, 1973; Shapero i Sokol, 1982; Krueger i Carsrud, 1993; Krueger i Brazeal, 1994; Davidsson, 1995; Crant, 1996; Peterman i Kennedy, 2003; Zhao et al., 2005; Liñán i Chen, 2009) . En este temps diferents investigadors, (Thompson, 1986; Cooper i Dunkelberg, 1987; Robinson i Sexton, 1994; Gall, 2003; Esperit i Sastre, 2007; Guerrer i Urbà, 2007; Ruiz . 2008; Rodríguez i Santos, 2008) , han analitzat diferents factors que influïxen en la decisió de crear una empresa. Els resultats obtinguts pels uns i els altres no han sigut definitius ni concloents deienxant camí obert a noves investigacions.

Els emprenedors constituïxen un factor fonamental per al desenrotllament econòmic i social dels països, i com hem dit anteriorment, l'estudi de les intencions emprenedores és un camp de què encara falta molt per investigar, és pel que resulta d'especial interès introduir-se en l'estudi de les intencions emprenedores des de l'àmbit acadèmic. Açò és, investigar que motivacions té una persona per a emprendre, per que actua de la manera en la que ho fa, en definitiva quin és el perfil que li condueix a tindre una actitud emprenedora. Coneixent en profunditat estes dades es podria fomentar l'esperit emprenedor per a així potenciar la creació de noves empreses i en conseqüència el creixement dels països.

Per tot això en el nostre cas particular, centrem la present investigació en l'estudi de la intenció emprenedora dels estudiants universitaris (Universitat Politècnica de Valencia, Campus d'Alcoi). Considerem que es tracta d'un tema interessant, actual i important dins l' empreniment.

Per tant, l'objectiu principal del treball que ací es presenta és analitzar la intenció cap a la creació d'empreses dels estudiants així com la influència de l'educació universitària en la dita actitud emprenedora.

Amb eixe objectiu principal es pretén conèixer de l'estudiant universitari:

- La intenció emprenedora (Guerrero, 2007; Liñán i Chen, 2009) .
- La seua atracció cap a les professions d'assalariat, professional independent o emprenedor (Liñán, Battistelli i Moriano, 2008) .

-
- La imatge social que tenen de l'emprenedor (Liñán, Urbano i Guerrero, 2011) .
 - Les habilitats i capacitats que té, en la qual cosa a empreniment es referix (Lucas, Cooper, Ward i Cave, 2009) .
 - La formació i experiència en el món de la creació d'empreses (Liñán, Battistelli i Moriano, 2008) .
 - Els motius i frens que poden portar-li a la creació o no de la seua pròpia empresa (Urbà, 2006; Krueger, 2000) .
 - La possible xarxa de contactes empresarials que poden tindre (Guerrero, 2007; Liñán, Urbano i Guerrero, 2007) .
 - L'educació en l' empreniment que posseïx (Guerrero, 2007) .
 - -Algunes dades generals com a sexe, universitat, edat, estudis i professió dels progenitors que poden influir en la seua actitud emprenedora (Guerrero, 2007; Liñán, Battistelli i Moriano, 2008) .

El contingut del treball està organitzat en sis apartats, contant la introducció i la bibliografia. Després de presentar una breu introducció i una descripció de l'objectiu del nostre estudi s'exposa la situació actual del empreniment, el disseny de la investigació. Posteriorment es mostra l'anàlisi dels resultats obtinguts de l'estudi empíric realitzat als estudiants universitaris. Finalment, i com a fruit de tot l'anterior, s'exposen les conclusions, limitacions i futures línies d'investigació, acabant amb la bibliografia on s'exposa on obtinguem les dades.

2 Situació actual de l'empreniment

Actualment, en un context de crisi econòmica generalitzada en la UE (amb especial incidència en els països Mediterranis), l'empreniment està considerat com una pràctica clau a l'hora de reactivar els sistemes econòmics estancats i impulsar un creixement més sostenible i coherent.

La Comissió Europea (CE d'ara en avant), des de la Direcció General d'Empresa, va iniciar el debat sobre l'empreniment amb el Llibre Verd sobre Esperit empresarial a Europa (Comissió Europea). En ell la Comissió començava a analitzar el repte a què s'enfrontava Europa a l'hora de fomentar el dinamisme empresarial d'una manera més eficaç.

Diversos estudis han assenyalat durant els últims anys la major presència d'homes emprenedors, arribant quasi a doblar el nombre d'homes emprenedors respecte a dones (Coduras y Justo, 2003; Reynolds, Hay, Bygrave, Camp y Autio, 2000). A l'Agost de 2012, L'Eurobaròmetre (Comissió Europea, 2012) dedicava el seu número 354 a l'empreniment dins i fora de la UE. En esta enquesta, realitzada de manera periòdica, s'arreglen dades estadístiques per països i agrupats, sobre el comportament dels ciutadans Europeus respecte a l'empreniment. Algunes de les conclusions revelaven, per exemple, que els homes tenen major tendència que les dones a decantar-se per l'autoocupació, així com els més joves enfront dels adults de major edat.

En general, el nombre d'emprenedors a Europa és menor al desitjat, presentant a més diferències en quant a gènere, ja que les dones emprenedores representen només el 30% del total d'emprenedors. Per això la Comissió, junt amb els Estats Membres, busca posar en marxa vies per a superar els factors que desmotiven a les dones a emprendre.

L'educació resulta un mitjà idoni per a identificar actituds emprenedores així com per a potenciar-les i estimular-les de diferents maneres. La presència de l'empreniment en els programes educatius en les escoles a Europa, és informada en "*Entrepreneurship Education at School in Europe National Strategies, Curricula and Learning Outcomes*" (Comissió Europea), recordant-se la importància de l'educació per a l'empreniment com a motor per al creixement. L'informe observa grans avanços en aquest aspecte en els diferents Estats Membres, al mateix temps que analitza la

situació específica per països. Alguns països analitzats compten amb assignatures específiques d'educació per a l'empreniment, mentre que altres tracten temes en esta línia en diferents assignatures on ofereixen programes superiors específics. No obstant això, segons l'Eurobaròmetre, menys del 50% dels enquestats considerava que la seua formació en l'escola els havia ajudat a desenrotllar un sentit d'iniciativa i actituds empresarials, i tan sols un 28% afirmava que l'educació rebuda en l'escola havia incrementat el seu interès a ser emprenedors.

Potser prenent nota d'esta última dada, l'educació per a l'empreniment es va arribar a situar en entre les prioritats de molts estats membre de la UE, fomentant programes i activitats respecte d'això. En esta línia podria emmarcar-se l'Estratègia Joventut 2020 i Pla d'Acció 2014-2014, aprovats pel Consell de Ministres a Espanya el 12 de setembre de 2014 i que planteja l'educació i formació, així com l'ocupació i empreniment, com principals eixos estratègics per a l'acció.

No obstant això, no resulta prou d'establir esta prioritat per a veure's materialitzada, i així, doncs la mateixa Comissió Europea identifica la necessitat de promoure estes iniciatives de manera més sistemàtica i a tots els nivells educatius, des de l'escola primària fins a la universitat i experiències educatives posteriors. Amb aquest fi, emmarcat en l'Estratègia Europa 2020 per a reflotar les economies europees reforçant sectors transversals com l'educació, el benestar social o la política de joventut, entre altres, la CE va presentar el pla d'acció "Empreniment 2020". Aquest pla d'acció, a més, situa l'empreniment com a element clau per a reactivar la competitivitat de les economies nacionals. En esta línia, s'identifiquen tres pilars bàsics per a l'acció:

- Desenvolupar l'educació i formació en matèria d'empreniment per a fomentar la creació d'ocupació i el creixement.
- Crear un bon entorn empresarial per als emprenedors, eliminant obstacles i proporcionant suport en el cicle empresarial.
- Dinamitzar la cultura de l'empreniment a Europa i arribar a grups específics com a joves, dones o desocupats de major edat.

En definitiva, com argumenten Acs, Arenius, Hay i Minniti (2005), necessitem més emprenedors i estimular les actituds emprenedores en els jòvens. En esta estimulació, l'educació juga un paper clau a l'hora de promoure actituds emprenedores, comprenent tant l'educació secundària com la superior.

En la taula 1 apareix el rànquing dels països més emprenedors dels anys 2017 i 2018, d'aquesta manera es pot veure l'evolució dels països segons la seua posició, es pot saber si han millorat, en pitjorat o s'han quedat iguals.

Taula 1: Els 10 països més emprenedors del 2017-2018

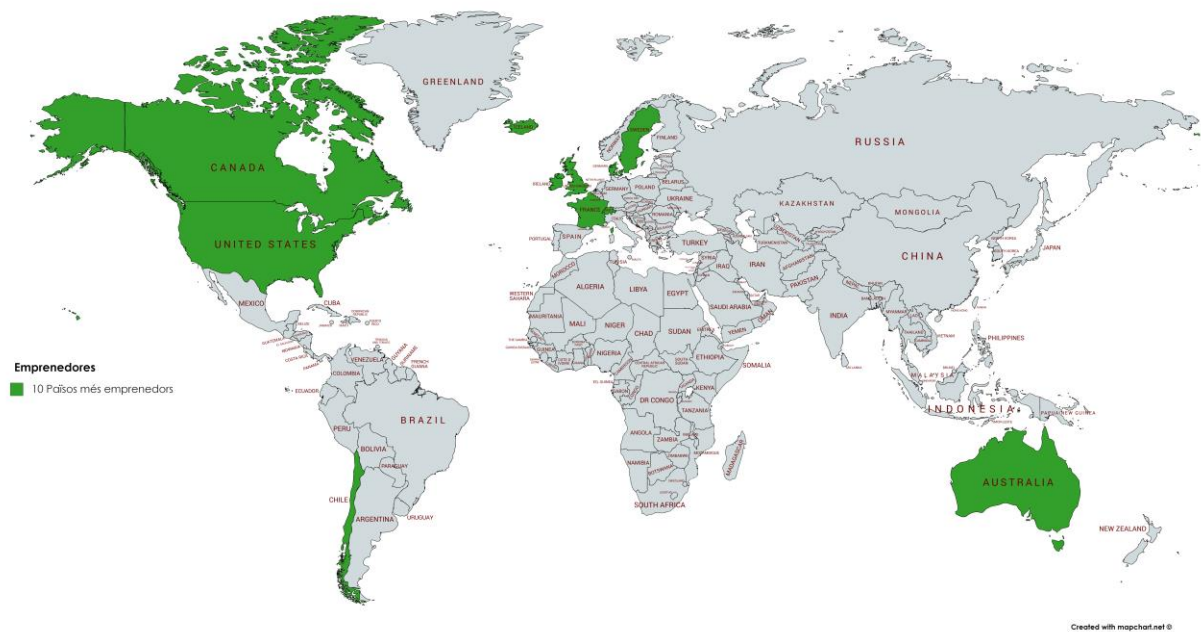
	2018		2017	
	RÀNQUING	PUNTUACIÓ (0/100)	RÀNQUING	PUNTUACIÓ (0/100)
EEUU	1	83,6	1	83,4
SUÏSSA	2	80,4	2	78
CANADÀ	3	79,2	3	75,6
REGNE UNIT	4	77,8	8	75,5
AUSTRÀLIA	5	75,5	7	74,1
DINAMARCA	6	74,3	5	73,5
ISLÀNDIA	7	74,2	6	72,5
IRLANDA	8	73,7	9	71,3
SUÈCIA	9	73,1	4	71
FRANÇA	10	68,5	13	37,8

Font: GEDI 2018 i elaboració pròpia.

Respecte la taula 1, a l'any 2017 els països que estaven en les tres primeres posicions eren Estats Units en primera posició, Suïssa en segona posició i Canadà en tercera posició, a l'any 2018 eren els mateixos països els que ocupaven les tres primeres posicions. Respecte les posicions 4,5,6 no son les mateixes a l'any 2017 que al 2018, a l'any 2017 el Suècia ocupava la posició 4, i a l'any 2018 a passat a ser Regne Unit (ha tingut una millora molt notable ja que l'any 2017 estava en la posició 8) qui ocupa aquesta posició, la 5 posició era per a Dinamarca a l'any 2017, i l'any 2018 a passat a ser per a Austràlia, que a l'any 2017 ocupava la posició 7, per lo tant ha millorat de un any a altre ja que ha augmentat una posició. La 6 posició l'ocupava Islàndia a l'any 2017 (l'any 2018 ocupa la posició 7, ha baixat per lo tant la situació de l'empreniment ha baixat), a l'any 2018 ha passat a ocupar-la Dinamarca (ha baixat una posició respecte l'any 2017). Un dels països que més ha millorat ha sigut França qui ocupava la posició 13 l'any 2017 i ara ocupa la 10 posició i ha entrat en el rànquing dels països més emprenedors l'any 2018.

El gràfic 1 al igual que la taula 1 es per a veure els 10 països més emprenedors del any 2018 d'una manera més visual per a saber on es situa cada país i veure si ha alguna cosa en comú on estan situats.

Gràfic1: Els 10 països més emprenedors del 2018

Font: GEDI 2018 i elaboració pròpia.

Al gràfic 1 es veu de una manera més visual on es col·loca més l'empreniment, a Americà del Nord, els Estats Units i Canadà son els països més emprenedors, a Americà del Sud tenim marcat "Chile" com el país més emprenedor, aquest país no s'encontra entre els 10 països més emprenedors del món, però al ser el país més emprenedor de Americà del Sud ha sigut convenient marcar-lo. Respecte a Europa tenim França, Dinamarca, Regne Unit, Irlanda, Islàndia, Suècia i Suïssa, com a països més emprenedors d'Europa. Respecte a Oceania, tindriem a Austràlia com un dels països més emprenedors del món.

2.1 Què es emprendre

Emprendre, fa referència a començar una obra o un negoci. L'ús més habitual sol ser en l'economia. On un empeniment, és una iniciativa que assumeix un individu, que comporta risc econòmic, per a aprofitar una oportunitat del mercat.

La persona que s'inicia en un projecte o s'encamina en la creació d'una empresa rep el nom d'emprenedor. En èpoques de crisi, es realitzen més empeniments per necessitat que per vocació perquè suposa una porta oberta a la creació de la teua pròpia ocupació en la majoria d'estos casos no sol eixir del tot bé, però en altres casos es troba el treball idoni i vetes de mercat que d'una altra forma mai s'haurien trobat.

Durant els últims anys l' empeniment ha cobrat rellevància al nostre país, mostra d'això és l'impuls, suport i creixement que ha generat un ecosistema que s'ha anat adequant a les necessitats de les PYMES.

Emprendre es defineix com la capacitat i actitud de percebre, de crear i d'actuar. Esta capacitat resulta de la combinació entre un acte creatiu amb una acció eficaç i eficient. Així mateix, la capacitat d'emprendre requereix tres etapes:

- Percebre i identificar una necessitat latent o oportunitat.
- Desenrotllament del concepte del producte o servici que pugui satisfer la necessitat no coberta, permetent l'obtenció d'un benefici
- Implementació de la idea per a convertir-ho en resultats reals.

Emprendre és la clau, però ha de ser pres seriosament. És una tasca que pot ser ensenyada i, per tant, també apresada. Requereix gestionar riscos per a manejar-los de manera que segueixin profitosos, i auto disciplina. Això es pot aprendre, i es pot adquirir, i per això tot el món pot ser empenedor. No hi ha un gen empenedor. Un empenedor aprèn, observa, esbrina on té un avantatge competitiu i l'explota. No funcionarà sempre, o no ho farà de la mateixa manera, però amb disciplina l'empenedor tindrà més possibilitats de triomfar.

Hi ha dos tipus de empeniment:

-
- PIME: També coneguts com "autoempleo". Enfocat, normalment, en un mercat local o regional, molt localitzat geogràficament. Aquest tipus d'empresa no sol pensar en global, sinó a cobrir una oportunitat o necessitat local.
 - I+D+I: L'empresa o nova línia de negoci es basa en algun tipus d'innovació, que proporciona un avantatge competitiu. Està centrada en mercat globals, i les ocupacions poden ser externalitzables.

Estos enfocaments empresarials són diferents des del seu naixement, i requeriran d'unes capacitats diferents en els equips emprenedors. En el primer sol ser més fàcil conèixer detalladament el problema a resoldre o nínxol a cobrir, i requereix poca inversió en comparació amb el model I+D+I. Aquest últim requereix major inversió inicial, probablement provinent de socis capitalistes, i l'equip promotor precisa estar complet i compenetrat, dominant aspectes tecnològics, financers i administratius, recursos humans i inclús coneixements de comerç internacional.

Gràcies a les noves tecnologies, no és del tot necessari comptar amb grans inversions de diners per a començar el projecte. Però la perseverança sí ha d'estar en tot moment per a mantenir el bon ambient. L'error més comú que presenten els emprenedors que acaben de començar és que el seu objectiu, durant els primers mesos de vida del seu projecte, és obtindre guanys. Segons les estadístiques diuen, que depenent del projecte, per a obtindre guanys una empresa tarda entre 6 mesos i un any. Depenent del tipus, activitat i assumint que es realitzen tots els esforços necessaris.

Els empeniments que solen aconseguir l'èxit són els que contenen un alt grau d'innovació i creativitat. Descobreixen idees que no havien sigut abans explotades en el mercat. Una bona idea si arriba tard al mercat pot ser un fracàs. No obstant això, un producte o idea "mediocre" en el moment idoni pot convertir-se en un èxit rotund.

2.2 Com es mesura l'empreniment

Podem anomenar tres indicadors per a mesurar l'empreniment, estos indicadors ens ajuden a saber l'activitat emprenedora.

- Global Entrepreneurship Monitor (GEM)

El Global Entrepreneurship Monitor (GEM) constitueix la més important xarxa mundial sobre l'empreniment i té per objectiu fer que la informació d'alta qualitat sobre la iniciativa emprenedora estiga disponible per al major públic possible.

En el marc d'aquest projecte global, 19 equips d'investigadors de l'entorn acadèmic i empresarial de tota Espanya, nucleats en l'Associació XARXA GEM Espanya, estudien el comportament de la dinàmica emprenedora a través de múltiples variables i generen dades que publiquen en informes anuals.

Aquesta Xarxa d'investigadors està coordinada pel Centre Internacional Santander l'empreniment (CISE) i compta amb el suport de 90 institucions, empreses i organitzacions i amb el patrocini principal de Banc Santander -a través de Santander Universitats- i de la Fundació Rafael del Pino.

GEM se centra en l'emprenedor individual. La majoria de les empreses comencen i estan encarnats per un sol individu, o un xicotet grup d'individus. Aquest enfocament coincideix amb la perspectiva socioeconòmica del GEM.

GEM empra una recopilació de dades primàries en un enfocament harmonitzat per a mesurar la iniciativa emprenedora i les condicions marc que es creu que són propícies per a l'empreniment. Açò és essencial per a realitzar comparacions internacionals.

GEM entén la iniciativa emprenedora com un procés . Les variables GEM capturen diversos elements del procés emprenedor, que van des del reconeixement d'oportunitats i les intencions emprenedores, fins a les característiques de l'empreniment naixent i l'empresa consolidada.

El "GEM", liderat pel BabsonCollege i realitzat en aliança amb 79 universitats o centres d'investigació del món, es realitza amb l'objectiu de:

- Mesurar el nivell d'activitat empresarial en els països
- Identificar factors determinants de la creació d'empreses
- Contribuir en la formulació de polítiques que estimulen la creació d'empreses

El model GEM per al creixement econòmic (entés en termes del creixement del PIB i de la generació d'ocupació) , és producte de dos grans forces: el sorgiment de noves empreses i l'expansió de les establides. Per a açò el GEM monitorea la dinàmica empresarial i inclou indicadors de creació i creixement d'empreses, així com dades de declivi i desaparició d'elles.

- Doing Business

L'Informe Doing Business, desenrotllat pel Banc Mundial, proporciona un mesurament objectiva de les regulacions per a fer negocis i la seua aplicació en 181 països. Es troba estructurat a partir de l'avaluació dels següents deu escenaris de la vida d'una empresa:

1. Obertura d'empresa
2. Permisos de construcció
3. Vinculació d'empleats
4. Registre de propietat
5. Obtenció de crèdit
6. Protecció d'inversionistes
7. Pagament d'impostos
8. Comerç exterior
9. Compliment de contractes
10. Tancament d'empreses

Aquest informe té una alta incidència en el nivell de prosperitat de les economies, i adquireix major rellevància en la mesura que compte amb una adequada regulació empresarial i una forta capacitat institucional de l'Estat.

- Scorecard LAVCA (Latin American Venture Capital Association)

És un organisme internacional sense fins de lucre, creat en el 2002 amb fons de capital de risc actius a Amèrica Llatina i el Carib amb l'objectiu de promoure la indústria del capital privat en la

regió. El Scorecard de LAVCA mesura l'ambient perquè els fons de capital privat (equity) i de risc (venture) invertisquen en països de Llatinoamericà i el Carib i incorpora com un dels seus components l'empreniment. La membresia de LAVCA està composta per més de 180 firmes, des de firmes d'inversió líders a nivell mundial actives en la regió fins a gerents de fons locals des de Mèxic fins a Argentina. Les firmes membre controlen actius per més de 65 mil milions dòlars, dirigits a capitalitzar i fer créixer negocis a Amèrica Llatina.

LAVCA convoca els actors de la indústria i inversionistes globals en programes de xarxes i educació en tot el món. Les activitats de l'associació van des de programes d'educació per a inversors dirigits a LP globals i llatinoamericans fins a intercanvis de fòrums i xarxes, inclòs el LAVCA | MIT dins de l'equitat privada: Doneal Making a Llatinoamèrica i LAVCA Week, el principal esdeveniment de networking per a membres de LAVCA, professionals de la indústria PE/VC i inversors institucionals.

2.3 L'empreniment a Europa i Espanya

Començarem parlant sobre l'empreniment a Europa, seguidament continuarem amb l'empreniment respecte a Espanya.

Per a parlar del empreniment de Europa i Espanya cal parlar del termini Startup, que una definició clara i bàsica seria el de una empresa emergent que estan recolzades en la tecnologia, son idees que innoven en el mercat i busquen facilitar els processos complicats.

Europa es un territori atractiu per al desenvolupament de nous negocis i tecnologies. Segons el GEM els resultats intrèpids per l'enquesta estableixen que la Unió Europea pot dividir-se entre 2 d'eixes categories: Motivades per l'eficàcia (Croàcia, Hongria, Lituània, Polònia, Romania) i Motivades per la innovació (Àustria, Bèlgica, Dinamarca, Estoniana, Finlàndia, França, Alemanya, Grècia, Itàlia, Letònia, Luxemburg, Països Baixos, Portugal, Eslovènia, Eslovàquia, Espanya, Suècia, Regne Unit).

L'estudi se centra en distints aspectes de l'entorn d'empreniment per a determinar característiques individuals i valors socials que ajuden o dificulten les activitats emprenedores. Inclou les oportunitats percebudes, capacitats percebudes, la por al fracàs i les intencions d'emprendre.

Les conclusions mostren que els països de la Unió Europea que han patit problemes econòmics prolongats no es diferencien d'altres en la seua percepció de les capacitats per a emprendre, encara que sí que van tindre menys percepció de les oportunitats possibles. En relació amb les intencions d'emprendre, les economies Europees mostren l'Activitat Total de l' empeniment de Primera Fase (TEA) més davall amb 7,8%, dades molt semblants a les economies de Nord Amèrica. Açò té relació amb el fet de que en tals economies hi ha més treballs disponibles, així que encara que perceben una capacitat i oportunitat alta, no s'estan posant en marxa molts projectes d' empeniment.

Respecte a com les dinàmiques de creació negocis afecten l' empeniment l'estudi GEM 2014 va demostrar que la Unió Europea tenia un bon equilibri entre els empenedors en fases primàries (TEA 7.8%) i els negocis ja establits (6.7%).

Respecte l' empeniment a Espanya, Espanya té pocs empenedors, però amb negocis que sobreviuen més. Així, entre 2012 i 2016 se situa com el penúltim país, només per darrere de Bulgària, en la taxa d'empresaris incipients. Només un 2,6% de les persones entre 18 i 64 anys creen una empresa pròpia o compartida que porta en marxa menys de tres mesos, per davall de la mitjana europea del 4%, segons l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics (OCDE) . No obstant això, en empreses establides, de més de 3 mesos però menys de 42, Espanya es col·loca millor que altres països: un 2,5% de la població ha creat una, per damunt de França (1,8%) o Itàlia (1,6%) i prop de la mitjana europea (2,8%).

A Espanya, encara que amb presència d'alguns treballs que versen sobre l' empeniment en organitzacions (veure, per exemple, Moriano, Topa, Valero i Lévy, 2009) , l' empeniment entre l'alumnat ha sigut un camp d'investigació poc explorat. En línia amb la denominada "Garantía Juvenil Europea" (Consell de la Unió Europea, 2013) , l'Estratègia d' Empeniment i Ocupació Jove 2013-2016, anuncia un centenar de mesures dirigides a combatre el dónes- ocupació juvenil, centrant-se en l'educació, formació, coneixement de TICs i idiomes i foment de l' empeniment. Existeix en el nostre entorn pròxim, a més, un clima procliu per a dur a terme les dites mesures. Tal com s'informa en l'Eurobaròmetre 354, el nombre de persones que veu l' empeniment de manera favorable ha experimentat un important creixement a Espanya des de 2009 (del 62% al 76%).

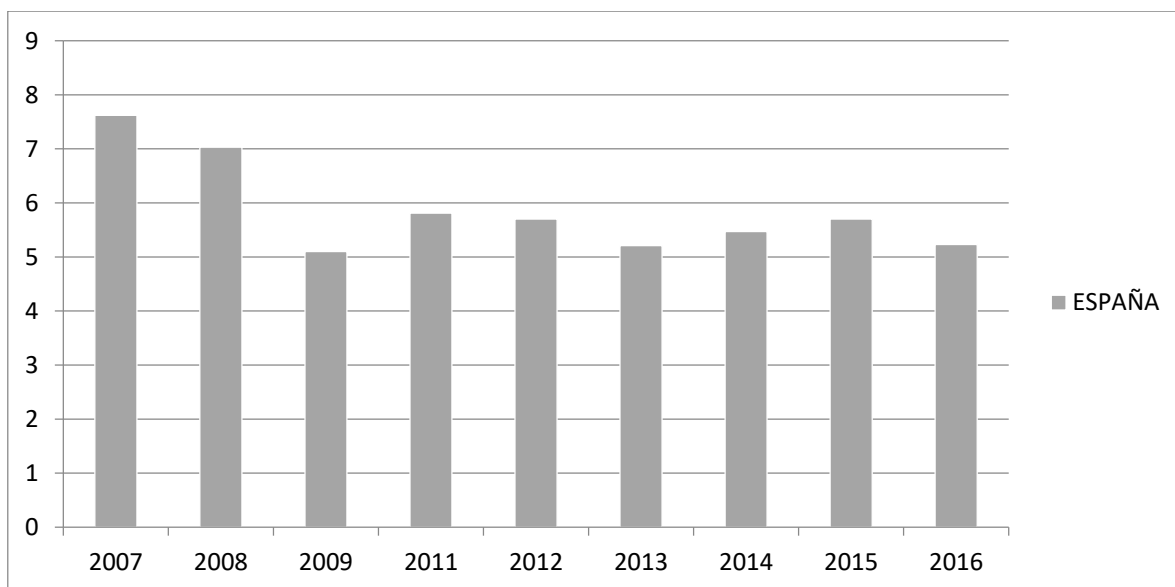
Després d'un lleuger caiguda l'any anterior, la taxa d'activitat emprenedora total (TEA) o en fase inicial a Espanya va créixer en el 2017 un punt percentual per a ubicar-se en el 6,2%. Aquest increment s'ha donat de forma homogènia tant en el conjunt d'emprenedors naixents (persones involucrades en la posada en marxa de negocis que encara no han pagat salaris per més de 3 mesos) , com en el conjunt d'emprenedors nous (persones involucrades en la propietat i gestió de negocis que han pagat salaris per més de 3 mesos sense arribar a superar els 42 mesos) . Des de l'any 2011 i fins al 2016 les estimacions de l'indicador TEA havien oscil·lat entre el 5,2% i 5,8%, però no s'havia superat el llindar del 6,0% des de l'any 2008. No obstant això, el 28,3% de l'activitat emprenedora capturada per l'indicador TEA en el 2017 correspon a persones que van emprendre motivades per la necessitat, mentre que fins a l'any 2009 les persones que emprenien per necessitat a penes representaven el 15% de l'activitat emprenedora total.

El perfil de la població emprenedora en fase inicial durant l'últim any a Espanya és semblant a què es ve observant en anys anteriors. D'esta manera, els emprenedors en fase inicial en el 2017 tenien una edat mitjana de 40 anys; mentre que, per trams d'edat, el 33,3% tenia entre 35 i 44 anys. Respecte al gènere, la població emprenedora en fase inicial identificada en l'últim any va tornar a estar dominada per una participació masculina relativament major que la femenina (55,1% enfront de 44,9% de les persones emprenedores, respectivament) . Estes diferències tenen el seu origen en el fet de que el TEA estimat per a la població d'homes (6,8% en el 2017) és més alt que l'estimat per a la població de dones (5,8% també en el 2017) . No obstant això, la bretxa entre homes i dones a l'hora d'emprendre ha disminuït de forma contínua des del 2013. D'altra banda, el 49,8% del TEA espanyol en l'últim any correspon a persones emprenedores que tenien algun tipus de formació superior o de postgrau, mentre que el 49,2% correspon a persones emprenedores que havien rebut formació específica per a crear empreses en algun moment de la seua vida. Per a completar el perfil emprenedor, cal mencionar que les persones amb major nivell d'ingressos van ser les que, per un any més, van mostrar una major propensió a emprendre negocis naixents o nous en el 2017.

Estos resultats del procés emprenedor van posicionar a Espanya per davall de la mitjana de les economies basades en la innovació pel que fa al percentatge d'emprenedors potencials i el nivell d'activitat emprenedora en fase inicial. No obstant això, el percentatge espanyol d'empresaris consolidats es va ubicar favorablement per damunt del valor observat en altres països del seu mateix nivell de desenvolupament, mentre que el percentatge de persones involucrades en abandons empresarials es va ubicar també favorablement, en aquest cas, per davall.

Al gràfic 2 apareix la taxa d'activitat emprenedora a Espanya des de l'any 2007 fins a l'any 2016.

Gràfic 2: Taxa d'activitat emprenedora en Espanya

Font: Pàgina GEM i elaboració pròpia.

Aquest gràfic mostra l'evolució de la taxa de l'empreniment a Espanya des de 2007 a 2016.

L'any 2007 a Espanya hi havia una taxa d'empreniment d'un 7,62, l'evolució fins a l'any 2016 ha anat d'una manera decreixent, ja que a l'any 2016 es situa una taxa d'emprenediment d'un 5,23, encara que l'evolució des de 2009 fins a l'any 2016 ha sigut una manera "constant" ha anat pujant i baixant en molt pocs punts per això es pot dir que ha sigut constant. La baixada de la taxa d'empreniment que comença a finals de 2007 i començament de 2008, és deguda a la greu crisi econòmica que va afectar Espanya a l'any 2007, aquest fet pot afectar a que les persones des de que va afectar la crisi no tinguin la suficient confiança per a la creació d'empreses, ja que la crisi va afectar que moltes empreses entraren en fallida i hagueren de tancar, ho que acomiadaren als seus treballadors, per aquest fet la confiança de les persones en crear noves empreses ha baixat.

En la situació actual en la qual s'encontra Espanya, es pot veure que la confiança està tornant a créixer i les persones pensen cada vegada més en crear el seu propi negoci.

A la taula 2 es pot analitzar l'empreniment dels països que forment la OCDE (Organización para la Cooperación y el Desarrollo Económicos) entre els anys 2012 i 2016.

Taula 2: Empreniment en la OCDE entre 2012 i 2016

	TASA NE	EE
CHILE	16.1	9.5
MÈXICC	11.1	4
EEUU	9.7	4
CANADÀ	9.5	5.5
ESTÒNIA	8.9	4.5
AUSTRÀLIA	8.8	5.9
LETÒNIA	8.5	5.1
XIPRE	7.8	4.5
ISRAEL	6.6	4
CROÀCIA	6.5	2.5
ESLOVÀQUIA	6.5	3.7
TURQUIA	6.1	4.8
LUXEMBURG	6.1	2.8
ROMANIA	6	4.8
ÀUSTRIA	6	3.4
HONGRÍA	5.5	3.4
IRLANDA	5.5	3.2
REP.CHECA	5.5	2
POLÒNIA	5.4	4.3
HOLANDA	5.2	5.1
SUÈCIA	5.1	2.2
LITUÀNIA	5.1	5.1
PORTUGAL	5	4
SUÏSSA	4.3	3.1
REGNE UNIT	4.2	3.1
COREA	4	3.9
GRÈCIA	3.8	2.7
BÈLGICA	3.6	2
FINLÀNDIA	3.6	2.6
ALEMANYA	3.6	2.3
ESLOVÈNIA	3.6	2.7
NORUEGA	3.5	3.2
FRANÇA	3.2	1.8
DINAMARCA	3.1	2.4
JAPÓ	2.9	1.5
ITÀLIA	2.8	1.6
ESPANYA	2.6	2.5
BULGÀRIA	2.3	1.9

Font: Diari El País i elaboració pròpia.

Respecte a la taula 2 tenim 3 files, a la primera encontrem els països de l'OCDE, a la segona encontrem la taxa de nous emprenedors, i a la tercera tenim els emprenedors establerts (funcionament de les empreses entre 3 i 42 mesos).

A la taula 2, els països com Chile, Estats Units i Mèxic són els països que més taxa de nous emprenedors tenen, ja potser per les situacions econòmiques que tenen cada un dels països o per les polítiques econòmiques que utilitzen cada un d'ells. Respecte a els emprenedors establerts aquests tres països no són les taxes més altes, però tampoc són de les més baixes, es pot veure com se situarien en un punt mitjà d'emprenedors establerts.

Com a país Europeu que més taxa de nous emprenedors té segons la taula 2, seria Estònia amb una taxa de nous emprenedors del 8,9, situada en el quint lloc en el rànquing de l'OCDE, en les taxes de nous emprenedors, Estònia té una taxa de 4,5 respecte a els emprenedors establerts, aquesta taxa està entre les més altes del rànquing.

Respecte a Espanya es situa en el penúltim lloc del rànquing de nous emprenedors de l'OCDE (des de l'any 2012 fins al 2016), amb una taxa de 2,6, molt per davall de la primera situada (Chile), aquest fet fa pensar que les polítiques espanyoles no ajuden a la creació de noves empreses ja que es un dels pitjors països, en la creació d'aquestes, respecte a els emprenedors ja establerts Espanya està millor que altres, ja que si comparem amb altres es pot veure com hi ha diversos països que estan per davall, en aquest aspecte.

El país col·locat en l'últim lloc d'aquest rànquing es Bulgària, el qual té la taxa de nous emprenedors més baixa, amb una taxa del 2,3, amb un 0,03 menys que el país que està per damunt d'ell (Espanya 2,6), respecte els emprenedors establerts Bulgària no està molt bé parada, ja que també és una de les menors amb una taxa d'1,9, de les més baixes del rànquing de l'OCDE.

3 Actitud emprendedora

Hi ha diferents teories de pensament de l'empreniment (rol, valors cap al treball, incubadora, trets de personalitat, institucional, entre altres) unes centrades en la creació d'empresa i altres en l'emprenedor (Espíritu & Sastre, 2007).

Els estudis que majors citacions acadèmiques han tingut respecte a l'actitud emprendedora són els de Ajzen (1991), que dona origen a la teoria del comportament planejat en la qual assenyala que la conducta es troba prescrita per les seues intencions, que són un factor motivacional, però estes intencions de creació d'empreses es troben supeditades per l'actitud, normes subjectives i control percebut comportamental.

Segons Ajzen (1991) l'actitud cap a la conducta de crear empresa té una avaluació que pot ser favorable o desfavorable per part del mateix emprenedor, és a dir, si la persona avalua favorablement l'acció de crear empresa, té un dels tres determinants de la intenció per a convertir-se en acció, d'acord amb la teoria de conducta planificada. El segon predictor per a la conducta de creació d'empreses són les normes subjectives que fa relació a la percepció, que té l'emprenedor, de la pressió social per a dur a terme la creació o no de la dita empresa. I l'últim predecessor de la intenció és la percepció de control conductual, en la qual l'emprenedor no molt exigent en dedicació, no fan part d'aquelles coses que podrien esperar-se de la labor emprendedora.

L'actitud emprendedora pot definir-se com una conducta permanent d'administrar els recursos per a generar resultats segons l'activitat en què es desenrotlla (Quintero, 2007).

Les actituds són els enunciats o juís avaluadors de persones, objectes o esdeveniments. Posseeix tres components: cognitiu, segment d'opinió o creença, afectiu segment emocional o sentimental i comportamental, intenció de conducta d'un cert mode cap a algú o alguna cosa (Robbins & Judge, 2011).

El model de comportament planificat de Ajzen (1991) descrit anteriorment es basa més en el component cognitiu de l'actitud que en els de trets de personalitat (Epstein, 1984).

Cal recalcar que Ajzen (1991) utilitza principalment un component de l'actitud: el cognitiu, per açò en aquest paper s'interrelacionen els tres components de l'actitud: comportamental, emocional i cognitiu. Així mateix, assenyala que per a comprendre la conducta en general, és necessari estudiar els trets de personalitat i les actituds socials. Per tant, un comportament és causat per elements cognitius, ambientals, socials, emocionals, entre altres.

Aquest treball no utilitzem aquest mètode per explicar la actitud emprenedora, però explicarem com funciona.

En la present mètode es van prendre les variables de necessitat d'èxit, innovació, control percebut intern, autoestima que són els que mesura l'instrument "*Entrepreneurship Attitude Orientation Scale*"(EAO) i propensió al risc que és un altre component que s'agrega en el dit instrument i que són factors rellevants en el perfil de l'emprenedor (López, I., Santos, B. & Bueno, Y., 2004) . A continuació es descriu en detall cada un d'estos components específics de l'instrument que es va aplicar en el present estudi.

Variables:

Necessitat d'èxit

La motivació d'èxit McClelland (1971) la descriu com un impuls comportamental que comporta l'individu a seleccionar i insistir en tasques que impliquen un nivell superior i que puga comparar-se amb si mateix al realitzar activitats reptadores que requerisca les seues competències per a arribar a un èxit indiscutible (Espíritu & Sastre, 2008) . La motivació d'èxit és una necessitat recurrent d'assolir èxits, no en comparació amb altres, com un repte de les seues pròpies capacitats (McClelland, 1971).

➤ Innovació

“La innovació és una nova idea que s'aplica per a iniciar o millorar un producte, procés o servici”; (Robbins & Judge, 2011, p. 603) . D'aquesta manera s'observa que la innovació és dur a terme activitats o coses d'una manera diferent. La innovació segons Vesga (2009, p. 2) és “el procés deliberat que permet el desenrotllament de nous productes, servicis i models de negocis en les organitzacions. Aquest procés ha de portar a resultats concrets i mesurables i està associat al

desenrotllament d'un esperit emprenedor en els individus, és a dir, a una actitud cap al treball que es caracteritza per la permanent busca d'oportunitats i per la capacitat per a articular recursos humans i físics amb l'objectiu d'aprofitar-les”.

No és només tindre una idea creativa sinó portar-la a la pràctica i que siga valorada per algun grup d'interès. La creació, unitat a la innovació, genera productivitat a les diverses organitzacions.

➤ Control percebut intern

Rotter (1966) afirma que els emprenedors posseeixen una arrelada creença que poden controlar el resultat de les seues conductes perquè no tenen atzar. Blackaman (2004) indica que l'emprenedor tindrà més possibilitats d'èxit si posseeix un elevat locus de control intern i responsabilitat ja que auscultarà amb detall el pla de negocis i sap que el control esta en les seues mans i no depén de l'entorn. El concepte de locus de control és el grau amb què la persona creu controlar els esdeveniments i esdeveniments de la vida quotidiana, és a dir, és una creença articulada de predir i estructurar el món que ho rodeja (Casique & López, 2007).

La teoria de comportament planejat de Ajzen (1991) indica que el control comportamental percebut fa referència a la percepció de les persones de la facilitat o dificultat per a aconseguir l'èxit que busca per mitjà de la seua conducta, com anteriorment es va expressar. L'important no és la realitat en si mateixa, sinó com les persones la percebem.

➤ Autoestima

Una altra variable que contempla el qüestionari és la interlocutòria- estima que segons Robbins & Judge (2009, p. 111) és el "grau en que els individus s'agraden o desagraden a si mateixos, siga que es vesquen com capaços i efectius, i assenten que tenen o no el control del seu entorn"

Quan es parla d'autoestima elevada hi ha dos dimensions rellevants que són la competència i el valor (Gecas, 1982) . D'esta manera la competència és el grau en què la persona es veu a si mateixa capaç i eficaç i el valor fa referència al grau en què la persona se sent a si mateixa un individu de vàlua (Cast & Burke, 2002).

El model de procés dual (Epstein, 1994) en el qual proposa la part cognitiva i afectiva, donant rellevància al mode en què es processa la informació per a determinar la forma d'autoestima: implícita -processos d'experiències afectives- i explícites -sistema cognitiu d'anàlisi lògica i comentaris autorrellevants.

➤ Risc

La propensió al risc és una competència inevitable en els emprenedors i està lligada a la personalitat que posseïsquen (McCarthy, 2003) . Segons Espíritu i Sastre (2007, p. 98) "una persona que arrisca es pot definir com aquella que està orientada a aprofitar les oportunitats en contextos incerts, la qual cosa està estretament relacionat amb el concepte d'emprenedor"

A vegades es parteix del supòsit que identificant i coneixent les competències diferenciadores de l'emprenedor amb èxit es generaria capacitació de les mateixes per a desenrotllar i d'esta manera s'ajudaria a la creació d'empreses per a la generació de competitivitat i progrés per al país. No obstant això, la perspectiva de característiques no té predicció categòrica de l'individu emprenedor perquè hi ha un envalcament de competències iguals o semblants entre executius i directors d'empresa i emprenedors (Seagal, Borgia & Schoenfeld, 2005).

El mètode utilitzat per a la nostra investigació es l'Escala d'Actituds Emprenedores de l'Estudiant (autors, en premsa) . Es tracta d'una escala que avalua els principals trets de la personalitat emprenedora mitjançant 18 ítems: proactivitat, ètica professional, empatia, innovació, autonomia i presa de riscos i els seus continguts poden observar-se en l'Annex. Cada dimensió s'avalua per mitjà de 3 ítems que puntuen d'1 ("muy en desacuerdo") a 7 ("muyd'acuerdo");).

4 Empreniment a la UPV: Institut IDEAS

El suport a la creació d'empreses innovadores i de base tecnològica constituïx un dels pilars bàsics de la Universitat Emprenedora i de la seua contribució al desenvolupament econòmic i social del territori. Per això, la Universitat Politècnica de València, compromesa amb la dita missió compte des de l'any 1992 amb el primer programa de suport a l'emprenedoria universitària a Espanya, la unitat d'empreniment "IDEAS UPV" que, des de la seua posada en marxa, ha recolzat la creació de més de 400 empreses que compten amb un elevat índex de supervivència i ha dut a terme nombrosos projectes i col·laboracions tant a nivell nacional com internacional, convertint-se en referent a seguir entre els programes de creació d'empreses universitàries.

Els principals objectius de "IDEAS UPV" són el desenvolupament de la cultura emprenedora i el suport a la creació i desenvolupament d'empreses innovadores, de base tecnològica i spin-offs en la Universitat Politècnica de València.

Amb el llançament d'aquest portal web volem obrir una nova finestra a l'empreniment i el desenvolupament d'empreses a què puguen aguitar emprenedors, empresaris, investigadors i totes aquelles persones interessades a conèixer i recolzar tant la cultura emprenedora com les activitats de suport a la creació i desenvolupament d'empreses en l'àmbit universitari.

-El equip de "IDEAS UPV" està format per:

- Cap de Secció
 - María Márquez (Spin-off)
- Administració
 - Inmaculada Andreu
 - Juan Carlos Barriuso
 - Aurora Alonso
- Tècnics Assessorament Emprenedors

-
- Julian Talón
 - Daniel Martínez
 - Mª José Ramírez
 - Inmaculada Villalonga
 - Startupv
 - Israel Griol

-El equip de IDEAS E.P.S.Alcoi format per:

- Tècnic Assessorament
 - Lucía Pérez
- Becari
 - Emili Calatayud

-El equip de IDEAS E.P.S Gandia format per:

- Óscar Morant

El programa “IDEAS UPV” te diversos servicis com poden ser:

- Organització d'esdeveniments per a difondre la cultura emprenedora: Organització de distintes accions de difusió de la cultura emprenedora i la creació d'empreses (xarrades en facultats i escoles UPV, esdeveniments per a emprenedors dins i fora de la UPV, premis i concursos, Programa de TV-UPV, etc). Aquest servici va dirigit per a la Comunitat Universitària i la Societat en general, i se sol·licita a través del correu electrònic *ideas@ideas.upv.es*.
- Assessorament per a la creació d'empreses: Recolzar la creació d'empreses innovadores. Servici d'atenció personalitzat per a informar, orientar i assessorar als emprenedors sobre el procés de creació d'empreses, des del naixement de la idea de negoci fins a la consolidació del projecte empresarial. Tutories, suport i seguiment per al desenrotllament de la Pla d'empresa i anàlisi de la viabilitat. Assessorament en les diferents etapes de la

posada en marxa de l'empresa. Aquest servici va dirigit per a la Comunitat Universitària, i se sol·licita a través del correu electrònic *ideas@ideas.upv.es*.

- Assessorament específic per al desenrotllament i consolidació d'empreses: Recolzar i assessorar a les empreses “IDEAS” en el seu creixement, i desenrotllament d'avantatges competitiu en el mercat. Suport i assessorament en la busca de finançament, en forma de Fons de Capital Risc, Business Angels, finançament bancari, socis empresarials, etc. Servici de consultoria TIC que augmenten el nivell de creixement i desenrotllament de l'empresa. Diversificació empresarial per mitjà del desenrotllament de noves línies de negoci i el seu corresponent pla de viabilitat. Organització d'activitats de desenrotllament per a les empreses IDEES (presentacions empreses, comitès d'experts, encontres,...).
- Formació a emprenedors i empresaris: Realització i organització de cursos específics per a emprenedors i empresaris sobre Gestió empresarial, desenrotllament personal i habilitats directives. Atenció i informació als alumnes sobre els cursos de formació específica i jornades oferides per “IDEAS UPV”. Resolució de dubtes concretes (Horari, dates, matrícula, certificats). Aquest servici va dirigit per a la Comunitat Universitària i la Societat en general, i se sol·licita a través del correu electrònic *ideas@ideas.upv.es*.

4.1 Universitat Politècnica de València, Campus d'Alcoi

El Campus d'Alcoi és una institució amb més de 150 anys d'història. Al llarg dels anys el campus s'ha anat ampliant. De comptar només amb l'antic edifici de Viaducte, actualment es compon dels edificis de Ferrándiz i de Carbonell, l'edifici d'investigació i el pavelló esportiu, d'aquests 3 edificis, 2 d'ells són edificis històrics de la Revolució industrial alcoiana, mentre que el més nou de recent construcció alberga les instal·lacions esportives. A més a més les instal·lacions alberguen aules d'informàtica, aules docents, laboratoris, biblioteca, aules d'estudi, saló de graus, pàrquing, gimnàs, pavelló poliesportiu, pistes de pàdel, etc.

Hi ha almenys 25 raons per a decidir-te a estudiar en aquest campus com poden ser:

-
1. El Campus d'Alcoi de la Universitat Politècnica de València és una institució de prestigi. Amb qualitat contrastada i reconeguda. La UPV és l'única universitat espanyola de caràcter tecnològic que figura entre les millors del món (segons el rànquing mundial d'universitats, elaborat per la Universitat de JiaoTong, de Xangai) .
 2. Una Universitat amb història i experiència. El Campus d'Alcoi de la Universitat Politècnica de València té una experiència de més de 150 anys en la formació de professionals universitaris. Va ser centre fundador de la Universitat Politècnica de València en la dècada dels anys 70 del segle XX.
 3. Que agrada i convenç els alumnes. El 94,5% dels nostres titulats tornaria a estudiar la carrera en el Campus d'Alcoi de la Universitat Politècnica de València, si haguera de començar novament.
 4. Una formació personalitzada. La formació és de gran qualitat, ja que el ràtio d'alumnes per grup és més reduït que en la resta d'universitats públiques. Això permet oferir als nostres alumnes una atenció més personalitzada que suposa un major èxit en els estudis.
 5. Titulacions universitàries competitives .Les titulacions universitàries de la UPV Alcoi són molt competitives i els nostres titulats gaudeixen d'una elevada inserció laboral. El 45% té el seu primer treball abans de finalitzar els estudis i el 94% triga menys de 6 mesos a trobar una feina.
 6. Àmplia oferta formativa tecnològica i empresarial. Enginyeria Industrial (Elèctrica, Mecànica i Química), Disseny Industrial, Informàtica i Administració d'Empreses. Podràs estudiar titulacions d'aquestes famílies i adquirir el màxim nivell de formació universitària (doctorat) a Alcoi.
 7. Àmplia oferta d'assignatures en anglès. A més de poder estudiar la carrera en castellà o valencià podràs trobar una àmplia oferta d'assignatures en anglès, amb continguts, nivell i nombre de crèdits exactament iguals als seus equivalents en castellà.
 8. Cuidem els alumnes de nou ingrés. La UPV afavoreix la integració dels alumnes de nou ingrés. Professors i alumnes estaran al teu costat perquè no et sentis perdut en el teu primer any.
 9. T'ajudem a instal·lar-te. En la web, vam reunir tota la informació sobre allotjaments. Et proporcionem ofertes de pisos per compartir, diversos models de contracte, una guia de carrers de la ciutat i alguns consells.

10. Podràs demanar beques. El Ministeri d'Educació ofereix importants ajudes per al transport i la residència, si véns de fora. I la UPV també convoca beques perquè ningú es quedi sense estudiar per problemes econòmics.
11. Tindràs l'oportunitat de fer pràctiques en empreses. Totes les pràctiques de la UPV Alcoi són remunerades (borsa mínima: 300 euros / mes) i, gràcies a elles, el 94% dels nostres titulats tarda menys de sis mesos a trobar la primera feina. A més l'únic centre SERVEF d'Ocupació Qualificat de la província d'Alacant es troba a la UPV Alcoi.
12. I de passar una temporada al estranger. Estats Units, Canadà, Austràlia, Europa, Llatinoamèrica, Japó i sud-est asiàtic. Tria una destinació i aconsegueix la teva beca si vols estudiar un semestre fora.
13. Comptem amb una magnífica oferta d'esports i activitats culturals. De accés gratuït i amb monitors professionals. No podràs resistir. Practicaràs els esports que oferim, tal com fa el 65% de la nostra comunitat universitària. També podràs gaudir del teatre, els espectacles musicals, el cinema ...
14. Equips informàtics d'última generació. La UPV Alcoi disposa de 2.000 ordinadors i xarxa sense fils (WiFi) tant en edificis com en jardins i zones exteriors.
15. Tres edificis històrics i moderns. Estudiaràs en tres edificis històrics de la Revolució Industrial Alcoiana. Aquests edificis han estat restaurats integralment i s'han adaptat per al seu ús docent i investigador. Les instal·lacions són noves i modernes. La Plaça de la Universitat és l'única plaça de caràcter industrial d'Europa.
16. El campus de la UPV Alcoi està completament equipat amb tots els serveis. El campus de la UPV Alcoi és de vianants i està situat al centre de la ciutat d'Alcoi. Trobaràs cafeteria, terrasses, àrea d'esports ...
17. Compta amb instal·lacions esportives. En el nou edifici annex als aularis de Ferrándiz i Carbonell es troba el gimnàs, el pavelló poliesportiu i les pistes de pàdel per a ús i gaudi de la comunitat universitària.
18. Al centre de la ciutat d'Alcoi. El campus està situat al cor de la ciutat. Tots els serveis (centre comercial, oficines bancàries, zones d'oci ...) els tens a menys de 10 minuts. I compta amb un pàrquing privat exclusiu per a la comunitat universitària.
19. Alcoi és una ciutat per a totes les butxaques. Es pot menjar a la UPV Alcoi per menys de 4 euros, la meitat del que val un menú fora del campus. La cistella de la compra a Alcoi és més barata que la mitjana d'Espanya i molt més assequible que a Madrid, Barcelona,

Alacant, València, Elx ... (segons l'estudi sobre nivells de preus de productes de gran consum, elaborat pel Ministeri d'Economia).

20. Té una gran oferta d'allotjaments per a estudiants. Aquesta gran varietat fa que compartir un pis a Alcoi sigui molt més econòmic que a Saragossa, Albacete, Cartagena. I costa menys de la meitat que a Alacant, Madrid, Barcelona o València.
21. Està connectada amb totes les destinacions, i descobrir la ciutat és ràpid. Podràs tornar a la teva ciutat tan sovint com vulguis. Alcoi està ben comunicada en totes direccions: trens, autobusos ... L'aeroport d'Alacant es troba a menys de 40 minuts. Podràs moure't per Alcoi amb bicicleta o a peu. D'altra banda, el transport públic d'Alcoi és molt pràctic.
22. Una ciutat segura i tranquil·la. Alcoi té una població de 65.000 habitants. És una de les ciutats mitjanes d'Espanya amb més baixos índexs de delinqüència, la qual cosa la fa una ciutat segura i tranquil·la. Tot això implica una gran qualitat de vida.
23. El plaer de gaudir dels parcs naturals de la Font Roja i la Serra Mariola. La ciutat està envoltada per dos parcs naturals, en els quals podràs gaudir de la natura. Podràs realitzar rutes a peu i en bici, i conèixer zones de gran valor paisatgístic i ecològic.
24. És la ciutat europea d'interior preferida pels Erasmus. Molts alumnes estrangers trien Alcoi com a ciutat d'interior. Pel seu nivell acadèmic, pel seu clima mediterrani d'estius assolellats, per la seva mida tan accessible, per la seva gran ambient i vida nocturna, pel seu entorn natural.
25. Una ciutat amb història i festa. Alcoi és una ciutat històrica. En ella podràs trobar la Ruta Modernista, museus, monuments ... Les Festes de Moros i Cristians et ompliran d'il·lusió. Podràs conèixer la Cavalcada dels Reis Mags més antiga del món. A la UPV tindrà la cita anual amb la Macrofesta Universitària: les paelles. És una ciutat acollidora, de caràcter alegre i festiu, que rep visitants de tot el món.

5 Disseny de l'investigació

L'objectiu d'aquest treball és proporcionar, en el nostre context sociocultural actual, un diagnòstic multidimensional de les actituds emprenedores en la universitat (EPSA), de forma diferenciada per gènere, per mitjà de la nova Escala d'Actituds Emprenedores de l'Estudiant (Oliver i Galiana, 2015) i connectar aquest diagnòstic amb les línies bàsiques de la política en promoció de l'empreniment que estan donant-se a terme.

Les dades utilitzades per a la realització del present estudi han sigut obtinguts de l'enquesta realitzada per els alumnes dels graus de la Escola Politècnica Superior de Alcoi (EPSA), de la Universitat Politècnica de València. La població tinguda en compte està formada per X alumnes matriculats des de primer fins a últim curs dels estudis dels graus estudiats a la "EPSA", en el període acadèmic 2017-2018. L'arreglaga de la informació s'ha dut a terme de forma online durant els mesos de maig i juny de 2018 per mitjà d'una enquesta basada en l'escala de la actitud emprenedora dels estudiants. Els alumnes responien l'enquesta de forma anònima durant un X període de temps. El nombre total d'enquestes arreglagues ha sigut de X.

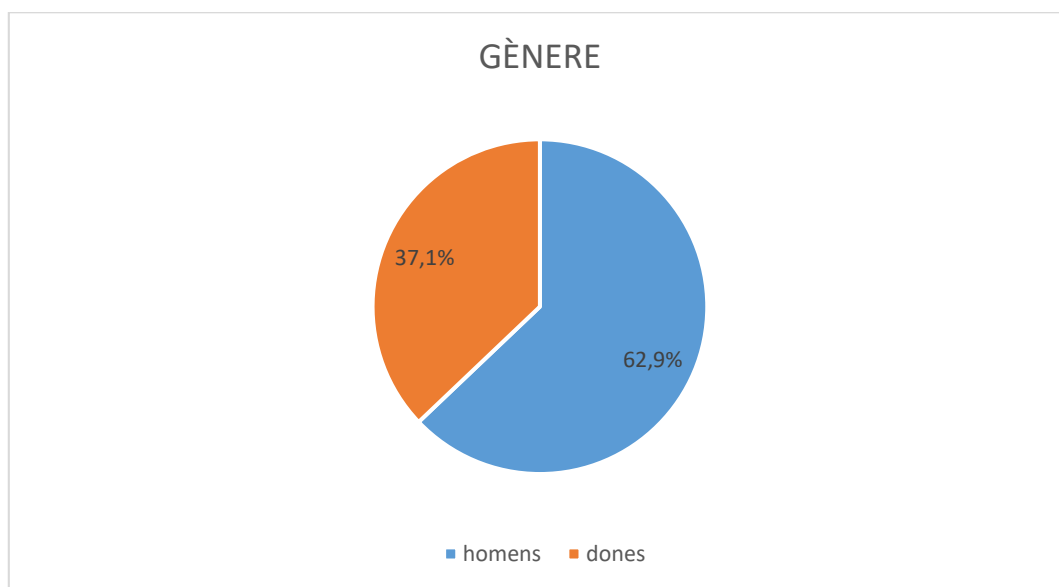
El mètode utilitzat per a la nostra investigació es l'Escala d'Actituds Emprenedores de l'Estudiant (autors, en premsa) . Es tracta d'una escala que avalua els principals trets de la personalitat emprenedora mitjançant 18 ítems: proactivitat, ètica professional, empatia, innovació, autonomia i presa de riscos i els seus continguts poden observar-se en l'Annex. Cada dimensió s'avalua per mitjà de 3 ítems que puntuen d'1 ("muy en desacuerdo") a 7 ("muy de acuerdo");).

En l'estudi han participat 151 estudiants de La universitat Politècnica de València "Campus d'Alcoi" (EPSA), on aquesta enquesta s'ha repartit de manera digital a través del Google Formularis (Programa de Google per a poder fer formularis d'una manera molt eficaç per la qual cosa ha sigut un mètode que ens hi ha permès arribar a moltes persones en poc temps i d'una manera molt eficaç per poder analitzar els resultats.

6 Anàlisi dels resultats

Analizant els resultats obtinguts (aquest anàlisi dels resultats han sigut fets a través d'excel) de les 151 enquestes contestades pels estudiants de la "EPSA", d'aquets participants el 37,1% (56 de 151 dels enquestats) eren dones, i el 62,9% (95 de 151 dels enquestats) eren homes.

Gràfic 3: Gènere dels participants de les enquestes

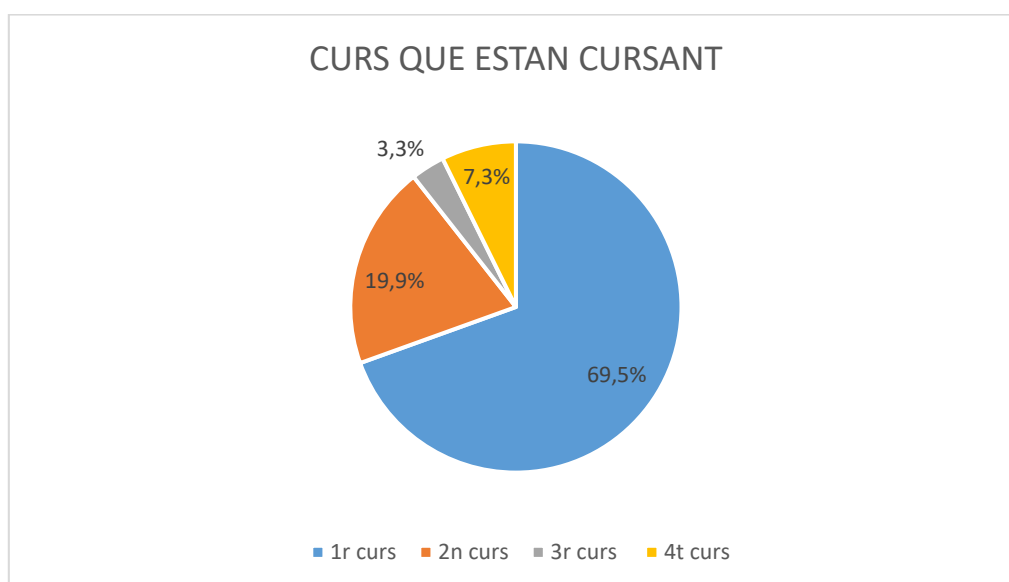

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En el gràfic 3 es pot veure la divisió dels gèneres que han contestat a l'enquesta (Escala d'Actituds Emprenedores de l'Estudiant), si dividim per graus es pot dir que al Grau d'Administració i direcció d'empreses han contestat 16 dones l'enquesta i 12 homes l'enquesta, pel que fa referència a les enginyeries, al Grau d'Enginyeria Elèctrica han contestat 3 dones l'enquesta i 17 homes l'enquesta, al Grau de Disseny Industrial han contestat 13 dones i 10 homes l'enquesta, al grau d'Enginyeria Informàtica han contestat 4 dones i 17 homes l'enquesta, al grau d'Enginyeria Mecànica han contestat 2 dones i 20 homes l'enquesta, per últim al grau d'Enginyeria Química han contestat 11 dones i 11 homes. Pel que fa referència al doble grau, al doble grau d'Administració i direcció d'empreses més Turismes han contestat 7 dones i 3 homes, i al doble grau d'Administració i Direcció d'Empreses més informàtica han constatat 0 dones i 5 homes.

Seguint analitzant el resultat de les enquestes podem veure com la majoria dels enquestats són de quart curs.

Gràfic 4: Curs que estan cursant els participants de les enquestes

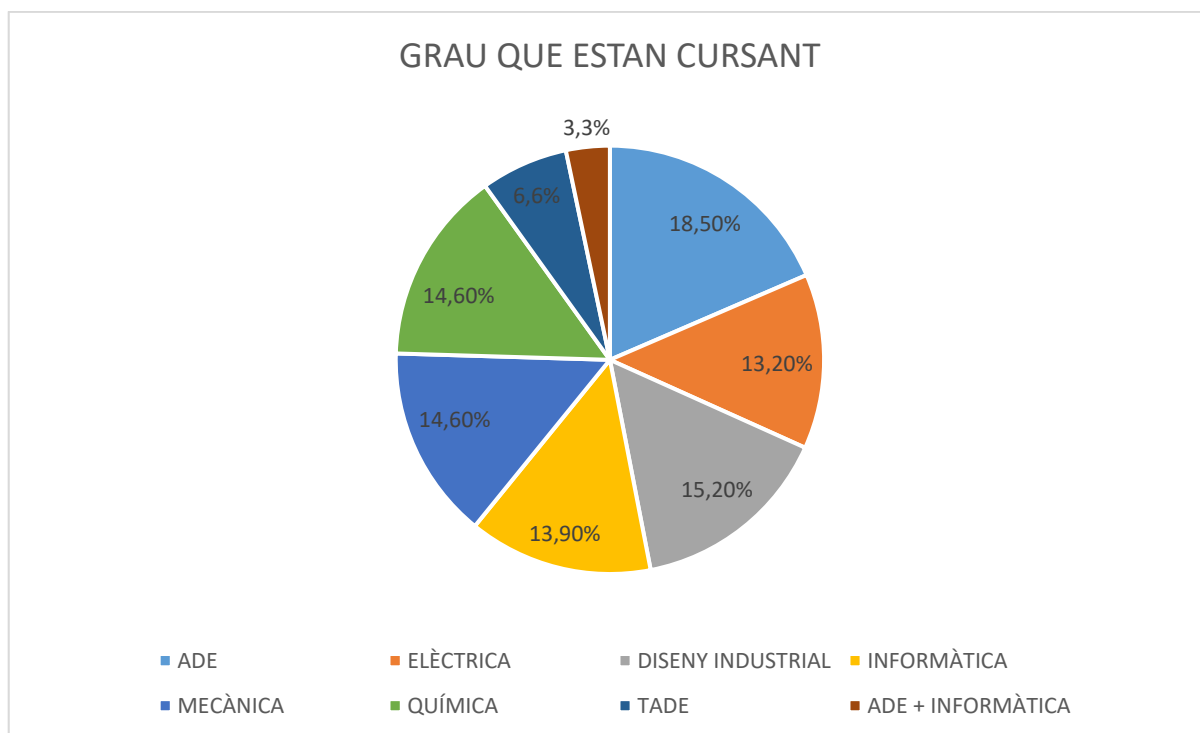
Font: Google formularios i elaboració pròpia.

Respecte a el gràfic 3 la gran majoria dels enquestats pertanyen al quart curs amb un 69,5% (105 de 151 enquestats), en segon lloc estaria el tercer curs amb un 19,9% (30 de 151 enquestats), el tercer lloc apareixeria el primer curs amb un 7,3% (11 de 151 enquestats), i per últim estaria el segon curs amb un 3,3% (5 de 151 enquestats).

Seguidament una part de les més importants de l'enquesta és l'anàlisi dels graus, ja que l'estudi està basat en l'actitud emprenedora dels estudiants de la "EPSA" respecte a la seua titulació que estan estudiant els enquestats. Per a fer un estudi més exhaustiu, hem vist abans les diferències entre els gèneres i els cursos, per a ara anar a un dels punts més importants que és l'estudi dels graus on es veurà d'una manera més clara.

Al gràfic 5 es pot veure de una manera més visual la divisió dels enquestats segons el grau que estan cursant.

Gràfic 5: Grau que estan cursant els participants de les enquestes

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

Respecte al gràfic es pot veure com la majoria dels enquestats pertanyen al grau d'Administració i Direcció d'Empreses (ADE) amb un 18,5%, dels 151 enquestats 28 són estudiants d'aquest grau, en segon lloc el grau que més ha contestat a les enquestes és el grau en Disseny Industrial amb un 15,2%, dels 151 enquestats 23 són d'aquest grau, en tercer i quart lloc estarien en el grau d'Enginyeria Mecànica, i el grau d'Enginyeria Química amb un percentatge de 14,6% cada un, i 22 enquestats cada grau, en quint lloc s'encontra el grau en Enginyeria Informàtica amb un percentatge de 13,9, i 21 enquestats, per últim tindriem el grau d'Enginyeria Elèctrica amb un 13,2%, i un total de 20 enquestats dels 151 que han fet les enquestes. Referent als doble grau són els que menys han respost a l'enquesta, respecte al doble grau en Administració i Direcció d'Empreses i Turisme (TADE) hi ha respòs un 6,6%, 10 de 151 enquestats, respecte al doble grau en Administració i Direcció d'Empreses i Informàtica, ha respòs un percentatge del 3,3%, referent a 5 de 151 enquestats.

Respecte a el mètode utilitzat per a la nostra investigació és l'Escala d'Actituds Emprenedores de l'Estudiant (autors, en premsa). L'escala avalua el principals trets de la personalitat emprenedora mitjançant 18 ítems, dividits en sis dimensions (proactivitat, ètica professional, empatia, innovació, autonomia i presa de riscos), cada dimensió s'avalua per mitjà de 3 ítems puntuats del 1 (" Muy en desacuerdo ") al 7 (" Muy de acuerdo "). Per analitzar-ho d'una manera més eficaç i més correcta en referència als graus de la "EPSA", es dividiran els graus i en cada un d'ells es posaran les 6 dimensions, puntuats per la mitja de cada dimensió (cada dimensió té tres ítems, dels quals es trau la mitja de cada ítem i la mitja en general de la dimensió).

Taula 3: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ADE					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,51	5,69	5,90	5,45	5,67	5,42

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En referència al grau en Administració i Direcció d'Empreses, es pot analitzar com les seues dimensions tenen una mitja al voltant de 5, aquesta mitja és molt alta, ja que, les puntuacions van d'1 fins a 7, aquest fet representa que els estudiants d'aquest grau estan bastant d'acord a les preguntes formulades (és podem veure a l'annex). Respecte a aquest grau la puntuació més alta es troba a l'Empatia amb un 5,90, aquesta dimensió fa referència a com poden empatitzar aquests estudiants (en referència al grau de "ADE") amb les persones ja seguisquen del seu lloc de treball, com a la societat en general. En segon lloc està la dimensió Ètica professional amb una puntuació de 5,69 aquesta dimensió parla sobre la motivació i l'ambició dels treballadors en el seu lloc de treball.

En conclusió a aquesta taula (taula 3) es pot dir que els estudiants d'ADE empatitzen molt amb la societat i amb els treballadors, clients, etc, en general.

Taula 4: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

TADE					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,33	5,57	5,23	4,77	5,37	4,57

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

Respecte al doble grau en Administració i Direcció d'Empreses més Turisme, analitzant la taula es veu que és diferent que al grau estudiant anteriorment, ja que el grau anterior tenia la mitja de les 6 dimensions al voltant de 5, i en aquest grau la mitja està entre 4 i 5, aquest fet no vol dir que la mitja d'aquestes dimensions siguen roïns, ja que està per damunt de la mitja i les puntuacions són bastant altes. La puntuació més alta que es pot veure està en la dimensió d'Ètica professional, aquesta dimensió tracta l'ambició i la motivació que poden tindre els estudiants, ja seguisca al seu lloc de treball com a la societat en general.

En conclusió a la taula 4 es pot fer referència que el doble grau de TADE tenen una gran motivació i ambició per començar a treballar, forma'n la seua pròpia empresa.

Taula 5: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ADE + INFORMÀTICA					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,07	5,2	5,27	4,93	5,6	4,6

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En referència al doble grau en Informàtica més "ADE", es pot analitzar com al grau anterior que la mitja de les dimensions està entre 4 i 5, per el tant és prou alta, ja que com hem dit abans la puntuació més alta és de 7, per lo tant la mitja de les dimensions està per damunt de la mitja en general. La mitja més alta de les sis dimensions respecte a la taula 5 (ADE+INFORMÀTICA), és la dimensió d'autonomia amb una mitja de 5,6, aquesta dimensió tracta la capacitat dels estudiants de valorar els aspectes morals per si mateixa (poder suggerir idees, tindre oportunitats...).

En conclusió respecte a aquest grau es pot analitzar com els estudiants en doble grau en ADE més Informàtica, valoren la capacitat de poder aportar les seues idees, i tindre oportunitats.

Taula 6: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ENG.ELÈCTRICA					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,02	5	5,17	4,28	5,38	4,23

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

Respecte a la taula 6, que parla de les dimensions del grau en Enginyeria Elèctrica, la mitja de les dimensions està al voltant de 4 i 5, aquesta mitja és com les anteriors vistes per el tant la mitja de les dimensions és bastant elevada, encara que si mirem dimensió per dimensió les puntuacions encara que estiguen al voltant de 4 i 5, individualment són menys elevades. La mitja més alta de les dimensions d'aquest grau és la d'Autonomia amb una mitja de 5,38, la dimensió com s'ha dit a la taula anterior, tracta de valorar la capacitat dels estudiants de valorar els aspectes morals.

En conclusió es pot dir que els estudiants en Enginyeria Elèctrica, donen molta importància a la dimensió d'Autonomia, ja que és la mitja més alta de les sis dimensions.

Taula 7: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ENG. DE DISSENY INDUSTRIAL					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
4,86	5,00	4,99	4,71	5,35	4,41

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En referència a l'Enginyeria de Disseny Industrial (Taula 7), s'observa que la mitja de les dimensions està a la volta de 4, hi ha dues dimensions que tenen la mitja superior a 4, com són l'Ètica professional i l'Autonomia, aquest grau té una mitja de les dimensions més baixa que les altres, ja que està més al voltant de 4 que de 5, no obstant això està per damunt de la mitja en general. La mitja més alta de les dimensions d'aquest grau és la d'Autonomia amb una mitja de 5,38, la dimensió com s'ha dit a les taules anterior, tracta de valorar la capacitat dels estudiants de valorar els aspectes morals.

En conclusió es pot dir que els estudiants en Enginyeria Disseny Industrial, donen molta importància a la dimensió d'Autonomia, ja que valoren la capacitat de poder aportar les seues idees, i tindre oportunitats, i perquè és la mitja més alta de les sis dimensions.

Taula 8: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ENG.INFORMÀTICA					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
4,71	4,73	5,05	4,57	4,90	3,95

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

Respecte al grau d'Enginyeria Informàtica, es pot analitzar com les seues dimensions tenen una mitja al voltant de 4, aquesta mitja és la més baixa de totes les vistes anteriorment a les taules, ja que de 6 dimensions només hi ha una dimensió que arriba 5 punts de mitja, i una altra dimensió que està per davall dels 4 punts de mitja, les altres 4 dimensions estan al voltant dels 4 punts. En referència aquest grau la puntuació més alta es troba a l'Empatia amb un 5,05, en aquesta dimensió s'observa com poden empatitzar aquests estudiants del grau d'Enginyeria Informàtica amb les persones, com són els estudiants capaços de llegir emocionalment a les persones, posar-se en el seu lloc i compartir els seus sentiments.

En conclusió a aquesta taula (Taula 8) es pot dir que els estudiants d'Enginyeria Informàtica son molt empàtics, pel fet que són molt emocionals amb les persones, ho poden saber, ja que és la mitja més alta de totes les dimensions.

Taula 9: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ENG. MECÀNICA					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,14	5,48	5,52	5,26	5,44	4,65

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En referència al grau d'Enginyeria Mecànica, es pot analitzar com les seues dimensions tenen una mitja al voltant de 5, aquesta és bastant alta, ja que la puntuació més alta és de 7 punts, per el tant les dimensions d'aquest grau és podem veure bastant elevades. Respecte a aquest grau la puntuació més alta es troba a l'Empatia amb un 5,52, aquesta dimensió fa referència com hem dit anteriorment a l'empatia que tenen els estudiants. En segon lloc està la dimensió Ètica professional amb una puntuació de 5,48, aquesta dimensió té quasi la mateixa puntuació que la dimensió més elevada (Empatia) l'Ètica professional parla sobre la motivació i l'ambició dels treballadors en el seu lloc de treball.

En conclusió es pot dir que els estudiants en Enginyeria Mecànica, donen molta importància a la dimensió de l'Empatia, ja que aquests estudiants empatitzen molt amb les persones.

Taula 10: Grau estudiat més la mitja de cada una de les dimensions de l'escala de la investigació

ENG.QUÍMICA					
Proactividad	Ètica Professional	Empatia	Innovació	Autonomia	Presa de Riscos
5,15	4,97	5,41	4,95	5,73	4,48

Font: Google formularios i elaboració pròpia.

En referència a l'Enginyeria Química (Taula 10), s'observa que la mitja de les dimensions està al voltant de 4 i 5, hi ha tres dimensions que tenen la mitja al voltant de 4, com són l'Ètica professional, la Innovació i la Presa de Riscos, la mitja en general d'aquest grau està per damunt de la mitja en general. La mitja més alta de les dimensions d'aquest grau és la d'Autonomia amb una mitja de 5,73, aquesta dimensió com s'ha dit a les taules anteriors, tracta de valorar la capacitat dels estudiants de valorar els aspectes morals.

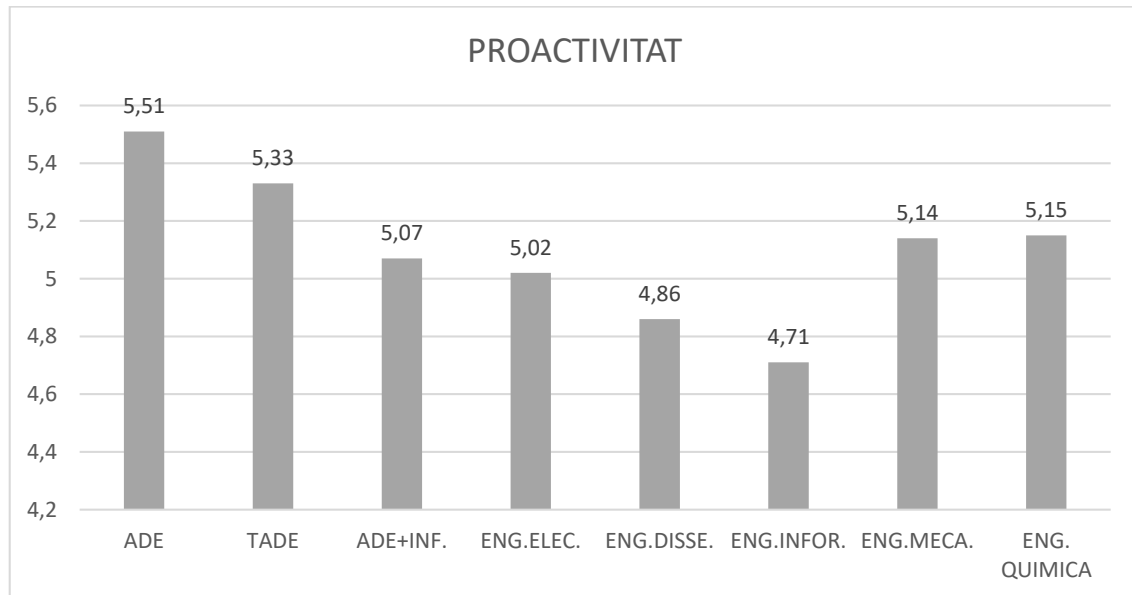
En conclusió es pot dir que els estudiants en Enginyeria Química, donen molta importància a la dimensió d'Autonomia, ja que valoren la capacitat de poder aportar les seues idees, i tindre oportunitats, i perquè és la mitja és la més elevada de les sis dimensions.

En referència a totes les taules podem concloure que les dimensions amb les mitges més altes respecte als graus, són l'Autonomia apareix en 4 graus com a la mitja més elevada aquests graus són el doble grau en ADE més Informàtica, grau en Enginyeria Elèctrica, grau en Enginyeria de Disseny Industrial i el grau en Enginyeria Química, l'altra divisió més elevada que apareix en 3 graus com la mitja més elevada és l'Empatia, els graus que tenen aquesta dimensió com la més elevada són el grau en ADE, el grau en Enginyeria Informàtica i el grau en Enginyeria Mecànica, per últim la dimensió que també té una de la mitja més elevades és la dimensió d'Ètica Professional que apareix en el doble grau en Turisme més ADE, aquesta dimensió només apareix de la més elevada en aquest doble grau.

Per analitzar la investigació d'una manera diferent de la que hem fet abans, abans hem analitzat els huit graus que s'imparteixen a la "EPSA" on cada grau tenia la mitja de cada una de les 6 dimensions, d'aquesta forma veiem en cada grau quina dimensió era la més elevada per a ell, per poder analitzar-ho d'una manera més profunda tornarem a analitzar les dimensions i els graus però

aquest anàlisi és a la inversa, ja que posarem les sis dimensions i dins de cada dimensió estaran els huit graus que s'imparteixen a la "EPSA".

Gràfic 6: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

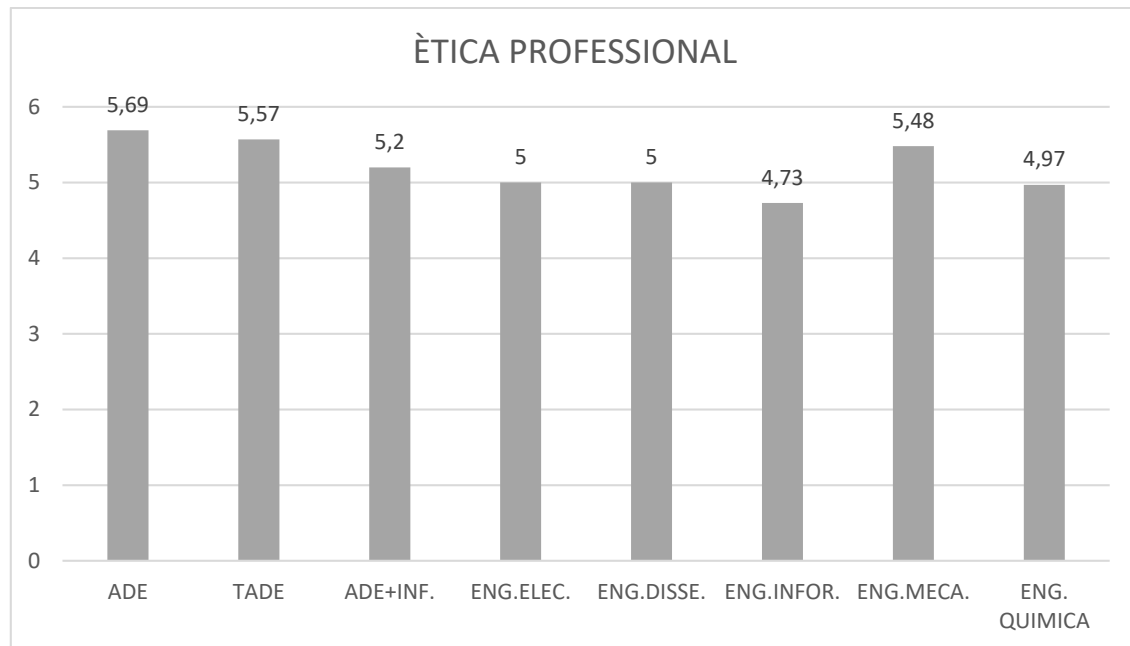

Font: Google formularios i elaboració pròpia

En referència a la dimensió de la Proactivitat, s'observa com la mitja de tots els graus està al voltant de 5, hi ha dos graus que tenen la mitja un poc més baixa de 5, aquests graus són el grau en Enginyeria de Disseny Industrial (4,86) i el grau en Enginyeria Informàtica (4,71). El grau que té la dimensió de la proactivitat més elevada és el grau d'Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,51.

En conclusió observant aquest gràfic es pot dir que el grau en "ADE" és el que té la mitja més elevada el que vol dir que els estudiants d'aquest grau busquen les oportunitats futures, busquen activament les noves oportunitats i intenten tindre els coneixements necessaris per a poder avançar activament en el futur.

Gràfic 7: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

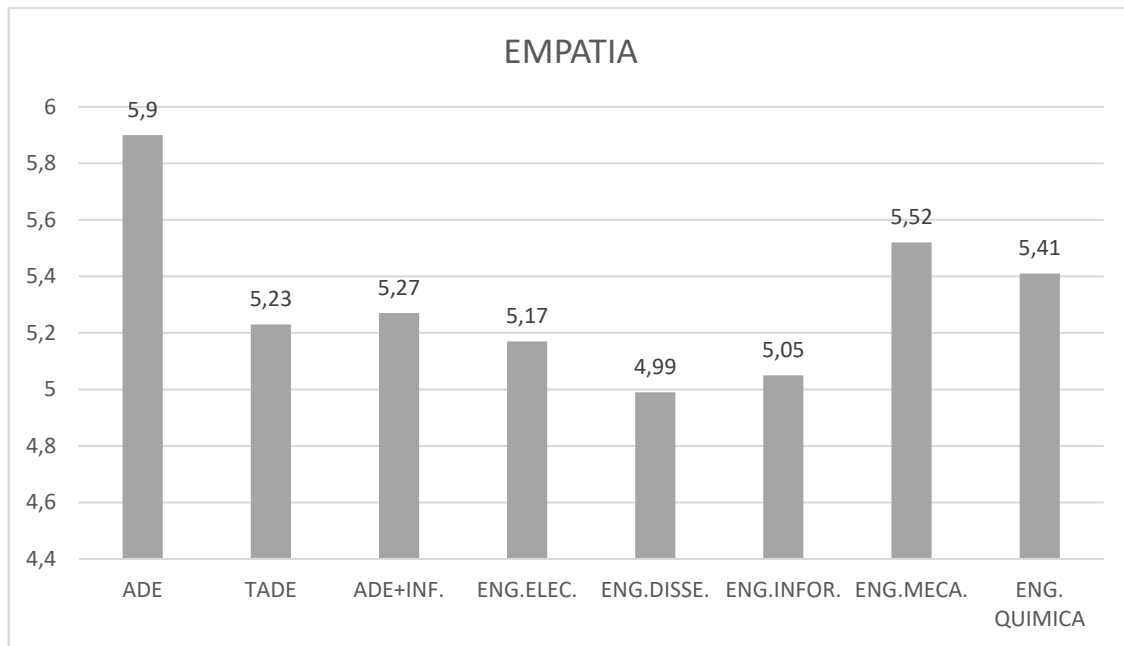

Font: Google formularios i elaboració pròpia

Respecte a la dimensió de l'Ètica Professional, s'observa com la mitja de tots els graus està al voltant de 5, hi ha dos graus que tenen la mitja un poc més baixa de 5, aquests graus són el grau en Enginyeria Química (4,97) i el grau en Enginyeria Informàtica (4,73), aquest grau és el que té la mitja més baixa a l'igual que s'observa en la dimensió de la proactivitat. El grau que té la dimensió de l'Ètica Professional més elevada és el grau d'Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,69.

En conclusió al gràfic 7 es pot fer referència que el grau d'ADE tenen una gran motivació i ambició per començar a treballar, formant la seua pròpia empresa, ja que és el grau amb la dimensió de l'Ètica Professional més elevada, al contrari es pot dir del grau en Enginyeria Informàtica que és el que menys mitja té de tots els graus en aquesta dimensió.

Gràfic 8: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

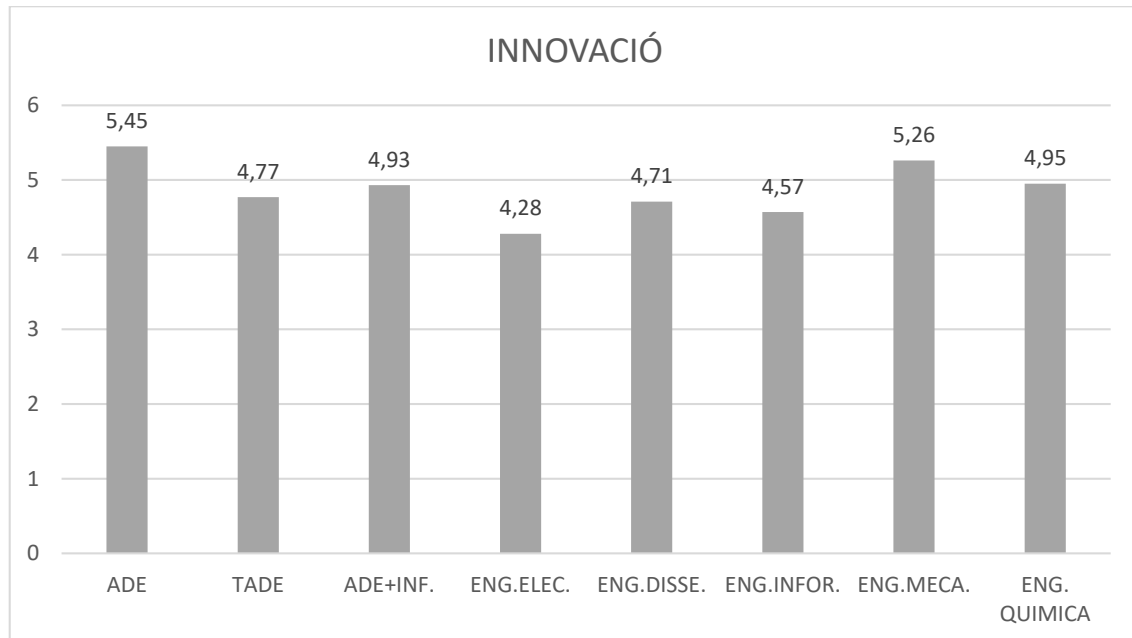

Font: Google formularios i elaboració pròpia

Observant el gràfic 8 sobre la dimensió de l'Empatia, es fa referència a la mitja dels graus sobre aquesta dimensió, on tots els graus tenen una mitja sobre 5 pel que fa referència a l'Empatia, la mitja més alta en aquesta dimensió s'encontra en el grau d'Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,9 i on el que menor mitja té és el grau d'Enginyeria de Disseny Industrial, aquest fet pot ser a portat que els estudiants de ADE empatitzen més en els llocs de treball amb les persones, que un Enginyer de Disseny on pot ser que la seua preocupació està motivada en fer correctament el seu treball.

En conclusió en referència al gràfic 8 es pot dir que els estudiants d'Administració i Direcció d'Empreses són molt empàtics, pel fet que són molt emocionals amb les persones, i els estudiants en Enginyeria de Disseny Industrial són els menys empàtics, ho poden saber observant les mitges dels gràfics pel que fan respecte a la dimensió de l'Empatia.

Gràfic 9: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

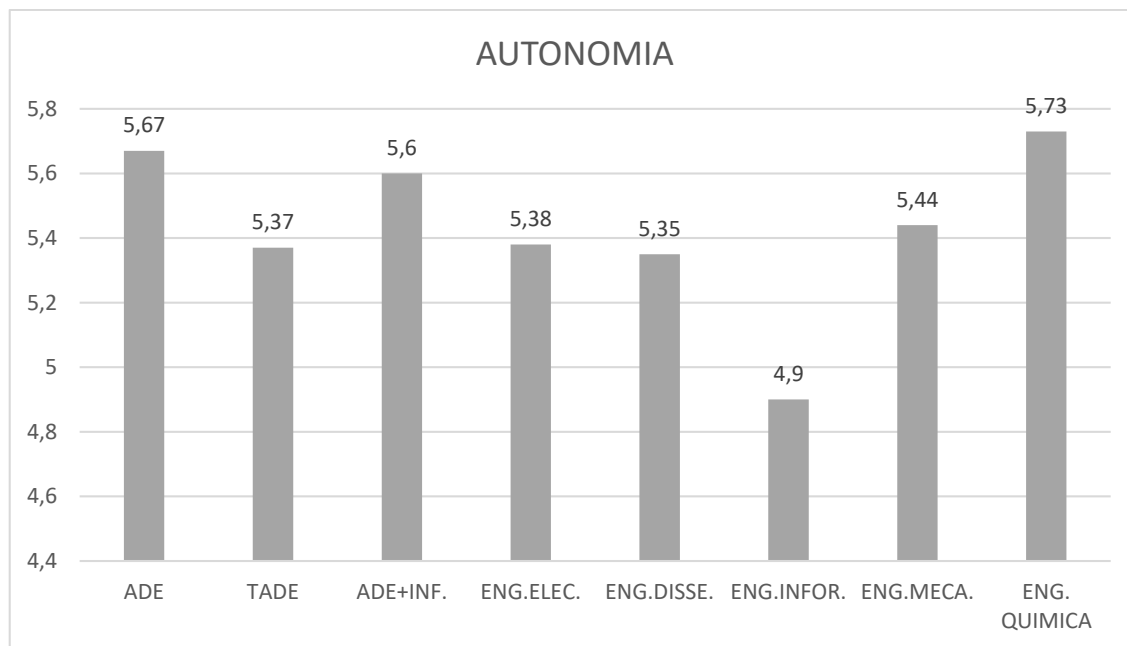

Font: Google formularios i elaboració pròpia

Respecte a la dimensió de la Innovació, s'observa com la mitja de tots els graus està al voltant de 4, hi ha dos graus que tenen la mitja un poc més alta de 5, aquests graus són el grau en ADE (5,45) i el grau en Enginyeria Mecànica (5,26), aquests graus són el que tenen la mitja més alta. El grau que té la dimensió de la Innovació més elevada és el grau d'Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,45, el grau amb menor mitja en aquesta dimensió es el grau d'Enginyeria Elèctrica amb un 4,28.

En conclusió observant aquest gràfic es pot dir que el grau en "ADE" és el que té la mitja més elevada el que vol dir que els estudiants d'aquest grau són més innovadors o busquen més innovar per als canvis futurs respecte als altres graus.

Gràfic 10: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

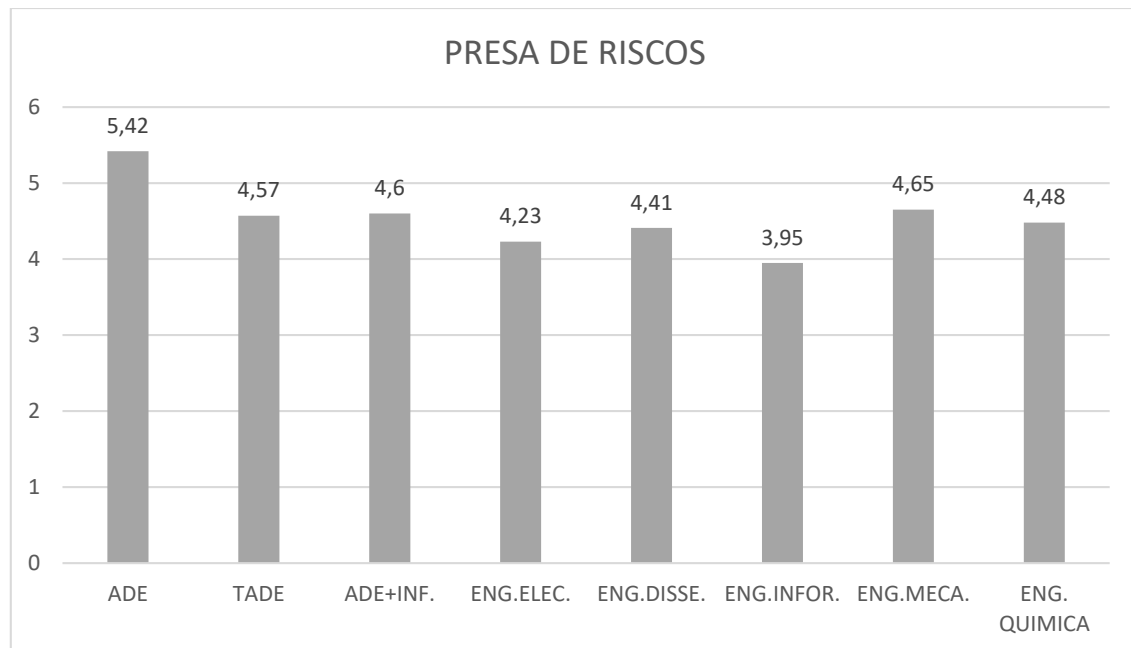

Font: Google formularios i elaboració pròpia

En referència a la dimensió de l'Autonomia, s'observa com la mitja de tots els graus està al voltant de 5, hi ha un grau que té la mitja un poc més baixa de 5, aquest grau és el grau en Enginyeria d'Informàtica (4,90), aquest grau és el que té la mitja més baixa respecte a aquesta dimensió. El grau que té la dimensió de l'Autonomia més elevada és el grau en Enginyeria Química amb un 5,73, el segon grau amb la mitja més elevada es el grau en Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,67.

En conclusió es pot dir que els estudiants en Enginyeria Química, donen molta importància a la dimensió d'Autonomia, ja que valoren la capacitat de poder aportar les seues idees, i tindre oportunitats, seguits del grau en Administració i direcció d'empreses, el grau d'Enginyeria Informàtica no li troba tanta importància a aquesta dimensió com els graus dits anteriorment.

Gràfic 11: Mitja dels graus respecte a la seua dimensió

Font: Google formularios i elaboració pròpia

Observant el gràfic 11 sobre la dimensió de la Presa de Riscos, es fa referència a la mitja dels graus sobre aquesta dimensió, on tots els graus tenen una mitja sobre 4, menys dos graus, un és superior a 5, que és el grau d'Administració i Direcció d'Empreses, i altre es inferior a 4, que és el grau d'Enginyeria Informàtica pel que fa referència a la Presa de Riscos, la mitja més alta en aquesta dimensió s'encontra en el grau d'Administració i Direcció d'Empreses amb una mitja de 5,42 i on el que menor mitja té es el grau d'Enginyeria informàtica, aquest fet potser a portat que els estudiants d'ADE assumeixen més riscos i estan disposats a tindre aquests riscos, que els Enginyers Informàtics que pareixen ser més conservadors i no volen assumir riscos.

En conclusió en referència al gràfic 8 es pot dir que els estudiants d'Administració i Direcció d'Empreses són molt arriscats, pel fet que són molt arriscats en les actuacions que fan, i els estudiants en Enginyeria Informàtica són els menys arriscats, ho poden saber observant les mitges dels gràfics pel que fan respecte a la dimensió de la Presa de Riscos.

En conclusió respecte als gràfics de les dimensions es pot fer referència a què el grau d'Administració i Direcció d'Empreses és el que millor mitja té'n casi totes les dimensions, ja que de sis dimensions totals que hi ha aquest grau té la mitja més alta en cinc d'aquestes l'única

dimensió on aquest grau no és superior a totes és la dimensió d'Autonomia on el grau que te major mitja en aquesta dimensió és el grau d'Enginyeria Química, també es pot parlar del grau d'Enginyeria Informàtica que observant el gràfic és dels pitjors graus en quasi totes les dimensions, ja que de sis dimensions que apareixen aquest grau té la pitjor mitja en quatre d'ells, on només són pitjors el grau d'Enginyeria de Disseny Industrial en la dimensió de l'Empatia , i el grau d'Enginyeria Elèctrica en la dimensió d'Innovació. Així per norma general podem dir que el millor grau respecte a les dimensions de l'Escala d'actituds emprenedores per a estudiants, és el grau en Administració i Direcció d'Empreses tot i açò fixant-se en els últims gràfics analitzats sobres les dimensions i els graus.

7 Conclusions

Una de les conclusions importants que no te res a veure amb la investigació portada en aquest treball, és la idea que va tindre la Universitat Politècnica de València, l'any 1992 creant el primer programa de suport a l'emprenedoria universitària a Espanya aquesta unitat d'empreniment es nomenada com "IDEAS UPV" que, des de la seua posada en marxa, ha recolzat la creació de més de 400 empreses que compten amb un elevat índex de supervivència i ha dut a terme nombrosos projectes i col·laboracions tant en l'àmbit nacional com internacional, convertint-se en referent a seguir entre els programes de creació d'empreses universitaris. Aquest programa m'ha paregut interessant tornar-lo a recalcar, ja que és un dels programes que més m'han interessat.

A les conclusions que hem arribat dels resultats obtinguts de l'enquesta analitzada (Enquesta de l'Escala d'actituds emprenedores per a estudiants), a la conclusió que podem arribar analitzant el gènere dels enquestats és que la majoria dels enquestats són homes i aquest fet es perquè el campus d'Alcoi té moltes Enginyeries on preval el gènere masculí per damunt del femení , aquest fet està canviant molt majoritàriament arribant al fet en què mirant les enquestes han contestat més enquestes de grau d'Enginyeria de Disseny Industrial més dones que homes, fet potser és perquè hi ha a eixe grau més de gènere femení que masculí, cosa que en una Enginyeria abans no passava a l'igual que el grau en Enginyeria Química on han contestat el mateix nombre d'enquestes els dos gèneres, respecte a les carreres que té el campus d'Alcoi que no pertanyen a una enginyeria es pot veure com preval molt més el gènere femení per damunt que el masculí.

En referència a totes les taules del apartat dels anàlisis dels resultats podem concloure que les dimensions amb les mitges més altes respecte als graus, són l'Autonomia apareix en 4 graus com a la mitja més elevada aquests graus són el doble grau en ADE més Informàtica, grau en Enginyeria Elèctrica, grau en Enginyeria de Disseny Industrial i el grau en Enginyeria Química, l'altra divisió més elevada que apareix en 3 graus com la mitja més elevada és l'Empatia, els graus que tenen aquesta dimensió com la més elevada són el grau en ADE, el grau en Enginyeria Informàtica i el

grau en Enginyeria Mecànica, per últim la dimensió que també té una de la mitja més elevades és la dimensió d'Ètica Professional que apareix en el doble grau en Turisme més ADE, aquesta dimensió només apareix de la més elevada en aquest doble grau.

En conclusió respecte als gràfics del apartat dels anàlisis dels resultats de les dimensions es pot fer referència a que el grau d'Administració i Direcció d'Empreses és el que millor mitja te'n casi totes les dimensions, ja que de sis dimensions totals que hi ha aquest grau té la mitja més alta en cinc d'aquestes l'única dimensió on aquest grau no és superior a totes és la dimensió d'Autonomia on el grau que te major mitja en aquesta dimensió és el grau d'Enginyeria Química, també es pot parlar del grau d'Enginyeria Informàtica que observant el gràfic és dels pitjors graus en quasi totes les dimensions, ja que de sis dimensions que apareixen aquest grau té la pitjor mitja en quatre d'ells, on només són pitjors el grau d'Enginyeria de Disseny Industrial en la dimensió de l'Empatia, i el grau d'Enginyeria Elèctrica en la dimensió d'Innovació. Així per norma general podem dir que el millor grau respecte a les dimensions de l'Escala d'actituds emprenedores per a estudiants, és el grau en Administració i Direcció d'Empreses tot i açò fixant-se en els últims gràfics analitzats sobres les dimensions i els graus.

8 Bibliografía

Global Entrepreneurship Monitor (GEM). <<http://www.gem-spain.com/>> {Consulta: 20 de Juny de 2018}

Doing Business. <<http://espanol.doingbusiness.org/>> {Consulta: 20 de Juny de 2018}

Scorecard LAVCA (Latin American Venture Capital Association). <<https://lavca.org/scorecard/>> {Consulta: 20 de Juny de 2018}

IDEAS UPV. *Ideas Upv su empresa empieza aquí.* <<https://www.ideas.upv.es/>> {Consulta: 22 de Juny de 2018}

Universitat Politècnica de València, Campus d'Alcoi. *Escola Politecnica Superior d'Alcoi.* <<http://www.epsa.upv.es/>> {Consulta: 22 de Juny de 2018}

Face Entrepreneurship. *El estado actual del emprendimiento en europa y el mundo.* <<http://www.face-entrepreneurship.eu/es/blog/articulos/el-estado-actual-del-emprendimiento-en-europa-y-el-mundo>> {Consulta: 15 de Juny de 2018}

El País. *España, un país de pocos emprendedores pero muy resistentes.* <https://elpais.com/economia/2017/12/19/actualidad/1513689726_884896.html> {Consulta: 15 de Juny de 2018}

Ajzen, I. (1991) The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes* 50 pp. 179 –211.

Ajzen, I. & Madden, J. (1986) Prediction of goal directed behavior; attitudes, intentions and perceived control. *Journal of Experimental Social Psychology*, 22 pp. 253 - 274.

Blackaman, A. (2004) Entrepreneurs: Interrelationships between their characteristics, values, expectations, management practices and SME performance. Australian Digital Theses Program. Griffith University..

Casique, A. & López, F. (2007) El locus de control. Revista panorama administrativo Año 1 No. 2 pp. 193 – 202 .

Cast, A. & Burke, P. (2002) A theory of self-esteem. Social forces Vol 80 pp. 1041 – 1068.

Epstein, S. (1994) Integration of the cognitive and the psychodynamic unconscious. American Psychologist, Vol. 49, pp. 709-24.

Espíritu, R. & Sastre, M. (2008) Factores explicativos sobre la actitud emprendedora de los estudiantes universitarios de la comunidad de Madrid España <http://www.clee2008.ufsc.br/25.pdf>.

Espíritu, R. & Sastre, M. (2007) La actitud emprendedora durante la vida académica de los estudiantes universitarios. Cuadernos de estudios empresariales Vol. 17 pp. 95 – 116.

Gecas, V. (1982) The self-concept. Annual review of sociology. pp 1–33.

McCarthy, B. (2003) The impact of the entrepreneur's personality on the strategy-formation and planning process in SMEs. Irish journal of management No. 24 Vol. 1.

McClelland (1971) The achievement Motive in Economic Growth Entrepreneurship and economic development Ed. In P. Kilby New York pp. 109 - 122.

Robbins, S. & Judge, T. (2011) Organizational behavior. (14th) New Jersey: Pearson Prentice Hall.
Robbins, S. & Judge, T (2009) Comportamiento Organizacional Ed. (13a) México: Person Prentice Hall.

Rotter, J. (1966) Generalised expectancies for internal versus external control of reinforcement. Psychologicalmonographs.http://www.elcriterio.com/revista/ajoica/contenidos_3/emprendedores_caso_andaluz.pdf.

Seagal, G., Borgia, D. & Schoenfeld, J. (2005) The motivation to become an entrepreneur. International journal of entrepreneurial behavior & research Vol. 11.

Vesga, R. (2009) Emprendimiento e innovación en Colombia: ¿Qué nos está haciendo falta? <http://cec.uniandes.edu.co/pdf/rav.pdf>.

Oliver, A. y Galiana, L. (2015). Development and Validation of the Escala de Actitudes Emprendedoras para Estudiantes (EAEE). *Spanish Journal of Psychology*, 18, e14, 1–10. doi:10.1017/sjp.2015.14

Annex. Escala de Actitudes Emprendedoras para Estudiantes

Dimensión	Ítem	Contenido del ítem
Versión para estudiantes universitarios		
<i>Proactividad</i>	1	<i>En cualquier etapa de mi formación siempre intento planificar oportunidades futuras.</i>
	2	<i>Sabiendo que las condiciones en mi profesión están cambiando, intento buscar activamente nuevas oportunidades.</i>
	3	<i>Siempre intento tener los conocimientos necesarios para avanzar o ser pionero en mi campo profesional.</i>
<i>Ética profesional</i>	4	<i>Imagino que seré muy ambicioso en mi trabajo.</i>
	5	<i>Me gusta la idea de tener retos en mi práctica profesional.</i>
	6	<i>Me considero alguien con alta motivación en el trabajo.</i>
<i>Empatía</i>	7	<i>Tengo un gran deseo de ayudar a los demás.</i>
	8	<i>Creo que hacer una contribución a la sociedad es importante.</i>
	9	<i>Seré bueno empatizando con mis clientes, pacientes o usuarios de servicios porque soy receptivo a sus problemas.</i>
<i>Innovación</i>	10	<i>Me puedo imaginar hacienda algo innovador como profesional.</i>
	11	<i>Creo que un día tendré las habilidades necesarias para desarrollar un nuevo servicio o producto en mi ámbito laboral.</i>
	12	<i>Me puedo ver a mí mismo empezando algo innovador en el lugar de trabajo.</i>
<i>Autonomía</i>	13	<i>Como profesional, quiero animarme a desarrollar nuevas ideas en el lugar de trabajo.</i>
	14	<i>Quiero trabajar donde las nuevas oportunidades importen a todos los empleados.</i>
	15	<i>Quiero trabajar donde pueda sugerir nuevas ideas a los que toman las decisiones.</i>
<i>Toma de riesgos</i>	16	<i>Creo que soy arriesgado comparado con otros que conozco.</i>
	17	<i>Creo que para ser un profesional de éxito tendré que tomar riesgos en mi carrera.</i>
	18	<i>Prefiero arriesgarme y perder, que darme cuenta más adelante que desperdicié una gran oportunidad.</i>